

Ustanovitelji: obč. konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Sk. Loka in Tržič. — Izdaja CP Gorenjski tisk Kranj. — Glavni urednik Igor Janhar — Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

V ponedeljek, 3. marca, je v Kranju na aktivu komunistov, ki ga je sklical medobčinski svet ZKS za Gorenjsko, govoril tovarš Roman Albreht, član izvršnega komiteja CK ZKJ.

Pred pomembno bohinjsko odločitvijo

Referendum o združitvi turističnih zmogljivosti

Vse dosedanje ugotovitve in izračuni kažejo, da je združitev med Transturistom oziroma bohinjskimi hoteli in gostinskim podjetjem hotel Zlatorog najbolj realna osnova za hitrejši razvoj turističnega Bohinja.

Ni še tako dolgo, ko smo pisali o novosti in ugodnosti podjetja Transturist in bohinjskih hotelov z Zlatorogom, ki so se odločili za vrsto storitev za tiste domače goste, ki teden dni preživijo v Bohinju. Mesec dni bo tega in s »paketom uslug«, kot ga imenujejo, so zelo zadovoljni. Stroški gostov se je precej povečalo, le zadnje slabo vreme je bohinjskim turističnim delavcem malo ponagajalo. Vendar pa je snega sedaj na Voglu dovolj in predčani so, da se bo pravi

zimski turizem ta in prihodnji mesec šele začel.

Že ob odločitvi o ugodnostih za domače goste, so predstavniki podjetja Transturist oziroma bohinjskih hotelov in hotela Zlatorog povedali, da v obeh podjetjih resno razmišljajo o združitvi. Že takrat so omenjali nekatere koristi in prednosti za razvoj turizma v Bohinju, če bi prišlo do takšne odločitve. Čeprav so bila že takrat mnenja konkretna, ni kazalo, da se bodo v obeh kolektivih tako hitro zavzeli za dokončno odločitev.

Pred dnevi pa so v obeh podjetjih že bili sestanki s člani kolektiva, kjer so na podlagi izračunov, dosedanjih ugotovitev in prihodnjih razvojnih programov predstavniki strokovnih služb zapo-

(Nadalj. na 3. str.)

Slavko Zalokar naj bo predsednik

Kranj, 4. marca. — Danes popoldne je bila v prostorih občinske skupščine Kranj kandidacijska konferenca. Na njej so govorili in ocenili dosedanje volilne priprave ter izvolili kandidate za republiški zbor skupščine SR Slovenije. Ko so govorili o obsežnih kadrovskih pripravah na letošnje volitve, so člani kandidacijske konference z aplavzom tudi podprtli kandidaturo dosedanjega predsednika občinske skupščine Slavka Zalokarja in podpredsednika Janeza Sušnika v bodočo občinsko skupščino. Menili so, da je bilo delo obč. skupščine zelo uspešno.

KRANJ, sreda, 5. 3. 1969

Cena 50 par ali 50 starih dinarjev

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik. Od 1. januarja 1958 kot poltednik. Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko. Od 1. januarja 1964 kot poltednik n sicer ob sredah in sobotah

Poslanstvo bodočih poslancev

Za nami so seje občinskih skupščin, na katerih so razpravljali in odločali o prispevkih in davkih občanov. Skupna vsem sejam o tem občinskem določilu je bila precej živahnega razprava. Značilno je tudi, da so se odborniki dokaj lahko sporazumeli pri posameznih vprašanjih, o katerih so odločale občinske skupščine. Na večini sej na Gorenjskem pa je bilo precej pripombe na različna nesporazmerja v občini, kjer pa odborniki zaradi republiških določil niso mogli sprejeti najbolj ugodnih sklepov.

Bilo je včasih prav mučno in nenazadnje tudi že smešno, ko je bil takoreč vsak drugi odgovor na vprašanje odbornika: »To pa določa republiški zakon.« ali pa: »To je republiško določilo.« Zato tudi ni prav nič presenetilo vprašanje na seji radovljiske občinske skupščine: »Kdo pa sprejema republiška določila? Mar niso to poslanci, ki smo jih mi izvolili?«

Morda vprašanje ni najbolj na mestu, je pa v sedanjih pripravah na volitve odbornikov in poslancev prav gotovo aktualno. Aktualno zato, ker na sejah občinskih skupščin niso ravno redki primeri, ko odborniki sprejemajo že sprejeta republiška določila. In nič kolikokrat se zgodil, da takšna določila kaj slabu vplivajo na reševanje občinskih problemov.

Res je sicer, da republiški poslanec pri sprejemanju republiških določil ne more biti v vsakem primeru neposredni posredovalec oziroma oblikovalec najustreznejših določil za svojo občino. Res pa je tudi, da se težko zavzema in glasuje za določila, ki bi najbolj ustrezala njegovemu občini, če le-te ne pozna, če nima stika z volivci oziroma občani. Nepoznavanje občinske problematike je lahko zato pri sprejemanju republiških določil precej neugodno za posamezno občino in celo več občin (regijo).

Zato se ob sedanji razpravi o kandidatih za republiške poslane oziroma pripravah na volitve kot eden od kriterijev pojavlja tudi bodoče poslanstvo poslancev v republiški skupščini. Upoštevati je treba, da bodo le-ti neposredni predstavniki volivcev oziroma občanov v republiški skupščini. In če ti ne bodo poznali problemov in želja volivcev oziroma občin, če se ne bodo pred različnimi odločitvami posredno ali neposredno seznanjali oziroma sporazumevali z občani, se bomo tudi v prihodnje na sejah morali PREVEČKRAT zadovoljiti z odgovorom: »To pa določa že republiški predpis.«

A. Zalar

Ljubljana v znamenju hokeja

S ponedeljkove tekme za svetovno prvenstvo v B skupini med Avstrijo in Jugoslavijo. — Fotograf F. Perdan

Določeni kandidati za republiške poslance

Gorenjska, 4. marca — Danes popoldne so bile v kranjski, radovljški in tržiški občini občinske kandidacijske konference, na katerih so delegati, izvoljeni na kandidacijskih konferencah v krajevnih in delovnih skupnostih, družbenopolitičnih organizacijah in društvih, določili kandidate za poslance republiškega zabora in zborov delovnih skupnosti republiške skupščine. Pred današnjimi tremi občinskim kandidacijskim konferencami pa so bile le-te v ponedeljek tudi v Kamniku in minuli četrtek na Jesenicah in v Škofji Loki.

Občinske kandidacijske konference pomenijo nadaljevanje predvolilnih priprav in čimkvalitetnejšega izbora kandidatov za poslance. Hkrati pa so kvalitetna novost letošnjih volitev oziroma priprav nanje, saj na njih je možnih kandidatov za poslance odločajo ljudje, ki so jim občani z izvolitvijo za delegate zaupali, da poznajo problematiko in naloge bodočih poslancev.

Na vseh občinskih kandidacijskih konferencah so izvolili tudi delegate za medobčinsko kandidacijsko konferenco in razpravljalni o možnih kandidatih za poslance družbenopolitičnega zabora in zborov delovnih skupnosti zvezne skupščine.

Poglejmo kandidate za republiške poslance, ki so jih izvolili na gorenjskih občinskih kandidacijskih konferencah:

JESENICE

Republiški zbor:

Milan Kristan, dosedanji poslanec skupščine SRS in Janko Burnik, pomočnik direktorja ZD Jesenice,

Zbori delovnih skupnosti republiške skupščine:

gospodarski zbor:

ing. Nemeč Stefan in Tone Grošelj, oba iz Železarne

prosvetno-kulturni zbor:

Jože Gazvoda, ravnatelj osnovne šole v Kranjski gori in Albina Tušar, sociolog v železarni Jesenice

MLADINSKA ORGANIZACIJA STRAŽIŠCE

obvešča, da organizira jezikovne tečaje

Švedskega jezika vsak pondeljek od 19. — 21. ure
Francoskega jezika vsako sredo od 19. — 21. ure
Angleškega jezika vsak petek od 19. — 21. ure

Prijave v začetku predavanj. V primeru, če bo dovolj prijav, bodo tečaji še za nemški in italijanski jezik.

Prijavite se lahko tudi za matematiko v Mladinskem klubu (krajevna skupnost) Stražišče vsako sredo in petek od 17. — 20. ure.

socialno-zdravstveni zbor:

Slavko Osredkar, pravni referent stanovanjskega podjetja Jesenice in dr. Ažman Tomaž, zdravnik v jeseniški bolnišnici

KAMNIK

Republiški zbor:

Jože Šteh, sekretar komiteja občinske konference ZKS Kamnik in Franc Svetelj, sekretar občinske konference SZDL Kamnik (dosedanji poslanec organizacijsko-političnega zabora skupščine SRS)

Zbori delovnih skupnosti republiške skupščine:

gospodarski zbor

(2 mandata):

Stane Simčič, direktor tovarne usnja Kamnik in Danilo Cerkvenik, direktor trgovskega podjetja Kočna Kamnik

prosvetno-kulturni zbor:

Vinko Dobnikar, predsednik občinskega sindikalnega sveta Kamnik in univerzitetni profesor Albert Čebulj

socialno-zdravstveni zbor:

Nande Vode, kmet iz Komende (dosedanji poslanec republiškega zabora skupščine SRS) in Pavle Tolar, direktor GG Bled

KRANJ

Republiški zbor:

volilna enota 22 (Kranj L): Igor Janhar, glavni urednik Glasa, ing. Jurjan

či Zdenka, vodja laboratorija v Tekstilindusu; volilna enota 23 (Kranj II.): Vili Tomat, vodja komercialne službe TSC, Vinko Hafner, podpredsednik izvršnega sveta skupščine SRS; volilna enota 24 (Kranj III.): Peter Bogataj, gumar v Savi, Martin Košir, sekretar občinskega komiteja ZKS

TRŽIČ

Republiški zbor:

Andrej Peharc, sekretar Tovarne kos in srpov, Vlado Erjavšek, direktor delavske univerze

KRANJ, TRŽIČ

Kandidacijski konferenci Kranja in Tržiča sta na skupni seji izvolili kandidate za poslance zborov republiške skupščine

gospodarski zbor:

ing. Beravs Janez, direktor Save Kranj; ing. Eržen Janez, direktor KŽK, Kranj; ing. Repič Miro, direktor ZLIT, Tržič; Rino Simoneti, član izvršnega sveta skupščine SRS; Borut Šnuderl, direktor organizacijsko-kadrovske službe Sava, Kranj

prosvetno-kulturni zbor:

Milan Batista, osrednja knjižnica, Kranj; Marija Faganeli, direktor os. šole heroja Grajzerja, Tržič; dr. Petrič Ernest, član izvršnega sveta skupščine SRS

socialno-zdravstveni zbor:

dr. Fortič Bojan, direktor inštituta za TBC Golnik; dr. Veter Igor, direktor bolnišnice za ginekologijo in porodništvo Kranj; Edgar Vončina, direktor komunalnega zavoda za socialno zavarovanje Kranj

RADOVLJICA

Republiški zbor:

Franc Jere, direktor Vodnega gospodarstva Kranj (dosedanji poslanec republiškega zabora skupščine SRS) in Pavle Tolar, direktor GG Bled

Zbori delovnih skupnosti republiške skupščine:

gospodarski zbor

(2 mandata): Franc Cuznar, računovodja LIP Bled, Jože Kapus, direktor Zavoda za

napredok turizma na Bledu in inž. Mikež Jože, direktor Turistprogres Radovljica

prosvetno-kulturni zbor:

Jože Bohinc, ravnatelj osnovne šole Gorje in Miran Kenda, direktor Delavske univerze Radovljica

socialno-zdravstveni zbor:

Svetozar Pezdič, upravnik podružnice KZSZ Radovljica

SKOFJA LOKA:

Republiški zbor:

Ivan Franko-Iztok, dosedanji poslanec skupščine SRS

Zbori delovnih skupnosti republiške skupščine: gospodarski zbor:

Janez Šter, direktor podjetja ALPES, Železniki in Tone Polajnar, direktor obrtnega podjetja Instalacije Škofja Loka

prosvetno-kulturni zbor:

prof. Klemenčič Boris, učitelj na osnovni šoli Gorenja vas

socialno-zdravstveni zbor:

dr. Košir Tone, zdravnik v Škofji Loki in Ivan Oman, kmet iz Zminca

Nadaljevanje predavanj o obrambni vzgoji

Pisali smo že, da je v kranjskih delovnih organizacijah že končan prvi del predavanj o obrambni vzgoji prebivalstva. Te dni bodo tudi na terenu končana predavanja o vseljudski obrambi, njeni nujnosti, ciljih in nalogah. Zanimivo je, da se je v 48 delovnih organizacijah od 3000 vodilnih delavcev, članov samoupravnih organov in aktivov družbenopolitičnih organizacij udeležilo tega predavanja poprečno 72,5 odstotka povabiljenih. Predvsem v manjših delovnih organizacijah so bila predavanja zelo obiskana. Žal pa tega ne moremo ugotoviti za večje in specializirane delovne organizacije, čeprav ravno slednje pri pripravah na teritorialno obrambo čakajo nekatere specifične naloge.

Na terenu bodo s prvo temo iz ciklusa predavanj o obrambni vzgoji končali čez nekaj dni. Predvideno je, da bodo predavanja v 40 krajih v občini, do sedaj pa so bila končana v 32. Poprečna udeležba na teh predavanjih znaša od 35 do 45 odstotkov vabljenih. Se posebno obiskana so bila ta predavanja v Zg. Brniku (61 odstotkov), na Golniku (62), Čepuljah (80), Štefanji gori (60), v Velesovem (66), Oščevku (52), Gradu (50) in Šenčurju (48 odstotkov). Precej slabši pa je bil obisk v mestu.

Cez nekaj dni pa se bodo v občini že začela predavanja o Psihološki vojni, delovanju obveščevalnih služb in naši obrambni ukrepi. Ta predavanja bodo v delovnih organizacijah in na terenu trajala ves mesec. Vendar pa so se organizatorji (Delavska univerza in koordinacijski odbor za probleme vseljudske obrambe pri občinski konferenci SZDL Kranj) odločili, da bodo v tistih krajih, kjer so bila prva predavanja zelo dobro obiskana oziroma prostori premajhni, predava-

nja o tej temi pripravili dva krat ali celo trikrat. Tako bo to predavanje dvakrat v Naklem, v KS Huje, Planini Cirče in na Kokrici; trikrat pa v Stražišču, Vodovodnem stolpu, KS Kranj Center in na Zlatem polju. V Zalogu, kjer je predavanje o prvi temi zaradi tehničnih ovir odpadlo, pa bodo 18. marca ob 19. uri združili obe temi.

Kljud zelo dobré udeležbi na dosedanjih predavanjih pa moramo ugotoviti, da so predavatelji poniekod pogrešali razpravo. Razen tega so nam člani koordinacijskega odbora pri občinski konferenci SZDL povedali, da se rezervnim oficirjem, podoficirjem in drugim, ki so se udeležili seminarja ali predavanja v delovni organizaciji, teh (kljub vabilu) na terenu ni treba še enkrat udeleževati.

A. Z.

Plesni tečaji

ZACETNISKI plesni tečaj

vsak torek in četrtek od 18.30 do 20.30 in nedeljski od 8.30 do 10.30. Začetek začetnega nedeljskega tečaja bo v nedeljo, 9. marca.

NADALJEVALNI plesni tečaj

bo sb sredah, petkih od 18.30 do 20.30 in nedeljah od 10.30 do 12.30.

Vpišete se lahko vsak dan od 18. — 19. ure Delavski dom vhod 4/I.

Da se tečaj lahko začne, vpisujemo vse dotlej, dokler se ne prijavi zadostno število interesentov.

Direktorji podjetij: Mitja Leber (Zlatorog), Veno Doljak (Transturist) in Bojan Plahuta (hoteli Bohinj). — Foto: F. Perdan

Referendum o združitvi turističnih zmoglјivosti

(Nadalj. s 1. strani)

šenim prikazali jasno sliko o trenutnem in prihodnjem položaju turizma v Bohinju. Na podlagi le-te so razpravljali o združitvi Transturista oziroma bohinjskih hotelov s hotelom Zlatorog. Dokončno se bodo člani kolektiva odločili ta tezen na referendumu, ki bo v hotelu Zlatorog danes (sreda), v podjetju Transturist pa v petek.

Odločitev za referendum o združitvi morda prvi hip malo preseneča. Zato poglejmo, katere so glavne značilnosti, da so se odločili za ta korak.

Združeno podjetje bi lahko močno zmanjšalo stroške pri nabavi različnega materiala, pri potrebnih mehanizacijah (čiščenje snega, priprava smučarskih prog itd.) pri administrativnem poslovanju in podobno.

Se bolj bi se to pokazalo pri prodajanju obstoječih zmoglјivosti. Kot pravijo

predstavniki podjetja, bi se združeno podjetje predstavljalo na »zunanjem tržišču« kot močan in zanesljiv ponudnik. Razen tega bi bile izključene kakršne koli razlike v cenah (med posameznimi hoteli). To pa se je do sedaj večkrat dogajalo.

In nenazadnje, kar je pri predlagani združitvi najbolj pomembno, je večja sposobnost podjetja pri nadaljnjih vlaganjih v razvoj turizma v Bohinju. Bohinj sicer ima Jezero, žičnice, Vogel in hotele. Vendar je to vse, kar lahko danes nudi dokaj zahtevnemu tujemu turistu. Manjka pa mu prireditve, objektov za zabavo in rekreacijo (bazeni, bari, kegljišča, igrišča itd.). S temi objekti in napravami bi lahko turistično sezono počajali skoraj na vse leto. Seveda pa si je težko predstavljati, da bi vse to lahko uresničilo eno podjetje (Zlatorog ali Transturist). Investicije, ki jih cenijo za uresni-

čitev takšnega programa, gredu v milijarde starih dinarjev, izračuni in mnenja pa kažejo, da bi jih združeno podjetje lahko uresničilo.

Ko smo se pred kratkim pogovarjali z direktorji podjetij Transturist, bohinjskih hotelov in Zlatoroga o konkretnih posledicah morebitne združitve, so nam povedali, da bi razen omenjenih prednosti lahko povečali tudi osebni dohodek zaposlenih in kasneje odprli tudi več novih delovnih mest v bohinjskem kotu.

Skratka, združitev bi omogočila enotnejšo turistično politiko in boljše pogoje, da bi Bohinj že v bližnji perspektivi postal resnični turistični center v tem delu Gorenjske. Kaj takšni centri danes pomenijo, pa lahko vidimo v sosednji Avstriji, Sveti na drugih deželah, ko predstavljajo dobršen del dohodka oziroma uspešnega turističnega poslovanja. A. Žalar

Sredstva za izobraževanje — dolgoročna investicija

Za izobraževanje delavcev GG Bled letno daje okrog 14 milijonov S din

Sredstva, ki jih delovne organizacije namenijo za izobraževanje svojih delavcev, se obično obrestujejo. To je investicija v kader, dober in sposoben kader pa je prvi pogoj za večjo storilnost dela. Gozdno gospodarstvo Bled letno daje okrog 14 milijonov S din za izobraževanje svojih delavcev. Tudi letos imajo v načrtu bogat program izobraževanja.

Ta tezen v ponedeljek in torek je bil v GG Bled izobraževalni dvodnevni seminar za vse inženirje in tehniko. O spravilu lesa od panja do

kamionske ceste in potrošnika, o uporabi sodobne mehanizacije in tehnologije je predaval dr. ing. Amer Krivec, docent na biotehniški fakulteti v Ljubljani.

V četrtek bo sociolog dr. Janez Jerovšek predaval o temi Prednosti in omejitve na grajevanja po delu. Naslednji tezen bo občni zbor društva inženirjev in tehnikov gozdarstva in industrije za predelavo lesa. Na zboru bo dr. Jerovšek predaval o vlogi vodilnih in strokovnih kadrov na učinkovitost delovne organizacije.

Lani so v GG Bled organizirali naslednje seminarje: za traktoriste, za delavce z motorimi žagami, za minerje, za žičničarje (delavce pri žičnicah) in za vodje na deloviskih o varnosti pri delu. Po vseh so za kmetske organizacije predavanja o gojenju gozdov, krojenju lesa in vzdrževanju motornih žag.

V GG Bled ugotavljajo, da je seznanjanje članov kolektiva s sodobnimi znanstvenimi in tehničkimi dosežki pomoglo k večji produktivnosti dela.

J. Vidic

Tržiški proračun sprejet

Na 23. redni seji tržiške občinske skupčine, ki je bila minuli petek, so odiborniki poleg številnih odlokov sprejeli tudi letošnji občinski proračun.

Proračun bo imel 4.905.116 dinarjev dohodka, največ sredstev pa se bo natekel iz prispevkov in davkov. Od omenjenih sredstev je največ sredstev namenjenih delu državnih organov — 1.765.905 din, komunalni dejavnosti — 615.000 din, socialnemu varstvu — 605.000 din, negospodarskim investicijam — 520.700 din, znanstveni in kulturno-prosvetni dejavnosti 333.000 din, gospodarskim investicijam 196.400 din in zdravstvenemu varstvu — 117.800 din.

Letos so v tržiški občini začeli pobirati tudi krajevni samoprispevki za gradnjo in popravilo šolskih prostorov. Letos bodo zbrali 2.090.956 dinarjev, adaptirati pa namenljajo varstveno ustanovo v Tržiču in Bistrici, poleg tega pa je s temi sredstvi predvideno še financiranje načrtov za nove šole in varstveno ustanovo v Bistrici. Občinska skupčina bo dobila od gorenjske kreditne banke posojilo za adaptacijo varstvenih ustanov, načrte in odkup zemljišča, prihodnje leto za gradnjo šole v Kržah, leta 1972 pa za gradnjo šole in varstvene ustanove v Bistrici. Za najetje kredita so se v tržiški občini odločili zaradi tega, ker morajo biti vsa sredstva ob začetku gradnje že zagotovljena, iz krajevnega samoprispevka pa se bodo zbrala šeče pet let.

vg

KZ Bled: »Za večje osebne dohodke«

Tako kot v drugih delovnih organizacijah, so tudi v KZ Bled pred izdelavo zaključnega računa za poslovno leto 1968. Podatki kažejo, da so v zadruži bolje gospodarili na vseh področjih, da pa so osebni dohodki zaposlenih med najnižjimi v občini.

Lani so imeli za 511 milijonov S din prometa, medtem ko so 1967. leta realizirali le 432 milijonov S din. Letos so dosegli 127 milijonov S din bruti dohodka, od tega 15 milijonov S din čistega dohodka, ki ga bodo razdelili na sklade.

»Čisti dohodek smo ustvarili s skrajnim varčevanjem in pri izredno nizkih osebnih dohodkih,« mi je dejal direktor KZ Bled, »če bi naši delavci imeli samo 20 odstotkov večje osebne dohodke, ne bi ostalo niti dinarja za sklade, pač pa bi izkazovali izgubo.«

Vrtnarija, v kateri je zaposlenih 18 delavcev, je imela 46 milijonov S din prometa. Največ prometa je zadruga imela ob odkupu kmetijskih pridelkov na podlagi sodelovanja s kmeti, in sicer od odkupa mleka in črnega ribeza.

Lani so od kmetov odkupili 189 ton ribeza, leto dni prej na 114 ton. 1966. leta so od kmetov odkupili 201.086 l mleka, 1967. leta 318.133 l in lani 481.057 l mleka. Podatki zgovorno kažejo, da kmetje iz leta v leto prodajo več mleka.

KZ Bled je usmerjena predvsem na dve področji: na razvoj živilnreje in pridelovanje ribeza. Zadruga namreč obsega področje, ki ima posebno dobre pogoje za pridelavo ribeza in razvoj živilnreje. Lani so odkupili za 46 ton telet in 97 ton govedi. S področja KZ Bled je lani šlo v zakol 10 ton telet več kot leta 1967., govedi pa za 15 ton manj. Zadruga nabavlja čistopasemska teleta in mlado živilno za kmete, kmetje pa svoja teleta proda-

jajo za zakol. Zato je bilo lani veliko več telet prodanih kot prejšnja leta.

Z negozdnih površin so od kmetov odkupili 1200 m lesa, 300 m pa so prodali lastnega lesa.

Lanskoletne investicije so bile usmerjene na ureditev objektov po planinah. To so bila dela, ki so jih že več let odlagali. Med drugim so popravili hlev na Belski planini na Pokljuki. Na pred leti porušenem hlevu so postavili novo ostrešje. Nove strehe so naredili tudi na planinarskih objektih na Kranjski dolini in Ribenski planini. Za popravila objektov po planinah so porabili 8,5 milijona S din.

V KZ Bled je zaposlenih 30 delavcev (od tega 20 žensk), od tega sta dva inženirja in dva tehniki. Eden od inženirjev skrbi za razvoj živilnreje, drugi pa za vrtnarijo.

»Letos moramo stremeti za tem, da poboljšamo osebne dohodke zaposlenih. Seveda bomo morali dobro pljuniti v roke, če bomo hoteli to dosegati,« je ob koncu razgovora dejal direktor zadruge.

J. Vidic

Kovinar

tovarna tekstilnih strojev in naprav, Kranj

Sprejme

na delo za nedoločen čas
tajnico

Pogoji:

— srednješolska izobrazba znanje strojepisja in stenografske ter pasivno obvladanje enega tujega jezika; Prijave sprejema kadrovskna služba podjetja Kovinar Kranj, Savska cesta 22 do 15. marca 1969.

Po zborih volivcev v tržiški občini

Hudourniki, ceste, motorne brizgalne . . .

V prvih polovicih prejšnjega meseca so v tržiški občini vzporedno s krajevnimi kandidacijskimi konferencami potekali tudi zbori volivcev. Ker je bilo na teh zborih slišati precej vprašanj, smo se odločili, da iz razprave povzamemo nekateri najbistvenejše ugotovitve.

Prebivalci Križ so na svojem zboru predlagali, da bi novo osnovno šolo zgradili za športnim igriščem. Ko bodo občinski organi dokončno sklepali o lokaciji nove šole, naj na ta stekanje povabijo tudi predstavnike krajevnega odbora SZDL Križe, osnovne šole in domačine. Na zboru volivcev na Ravneh so volivci zahtevali ustanovitev posebne komisije, ki naj bi ugotovila, katera cesta je bolj potrebnar rekonstrukcije — ali cesta na Ravneh ali cesta na Slapu, ki je v letošnjem programu negospodarskih investicij predvidena za asfaltiranje. Prebivalci Raven so tudi zahtevali poročilo o gospodarjenju tržiške kino dvorane.

V Bistrici pri Tržiču so na zboru volivcev menili, da njihovo gasilsko društvo potrebuje novo motorno brizgalno in so že imenovali posebno komisijo za zbiranje prostovoljnih prispevkov. Želje prebivalcev Kovorja so predvsem v ureditvi kovorskog Hudournika in da bi prihodnje leto začeli graditi v Kovoru nov kulturni dom. V Ziganji vasi so volivci izrazili pravljenošč, da sami pomagajo pri ureditvi kanalizacije, predlagali pa so tudi, da bi ob cesti IV. reda postavili posebne lope za pesek za posipanje cest.

MODERNIZIRATI CESTO KRIŽE — GOLNIK

Na zboru volivcev v Seničnem so udeleženci razpravljali predvsem o modernizaciji ceste Križe — Golnik in o razsvetljavi v Seničnem. Poudarili so, da bi morali omenjeno cesto začeti moder-

nizirati že letos, pri tem pa naj bi cesto kvalitetno asfaltirali, da je ne bo treba takoj po otvoritvi spet popravljati. Zaradi plazu bi morali popraviti tudi cesto iz Snakovega proti Sebenjam. Volivci iz Podljubelja so se na svojem zboru pritožili nad cestnim podjetjem iz Kranja, ker ni redno plužilo ceste III. reda Tržič — Podljubelj.

V Jelendolu menijo, da so sredstva, namenjena krajevni skupnosti, premajhna, ker bi morali urediti vodovod. Ravnato bi v Jelendolu potrebovali 8000 dinarjev za ureditev dvoran. Glavna zahteva na tem zboru volivcev je bila ustanovitev posebnega odbora za ureditev televiziskoga pretvornika. V tem odboru naj bi sodelovali predstavniki krajevnih skupnosti Jelendol, Lom, Slap, Čadovlje in Podljubelj. Volivci žele tudi, da bi jih seznanili z vsemi rezultati že opravljenih merjenj predstavnikov RTV Ljubljana. Poleg teh vprašanj pa teži prebivalcev omenjenih krajev še sanacija zgornjega dela Tržiške Bistrike, kjer bi morali zaradi plazu postaviti nov oporni zid.

DOM DRUŽBENIH ORGANIZACIJ V LESAH

Na zboru volivcev in kandidacijski konferenci v Lešah so predlagali občinski skupščini, da bi v prihodnjih letih planirala ustrezna sredstva za dograditev doma družbenih organizacij v Lešah. Sredstva za ureditev tega doma so jim že obljubili, vendar naj bi jih dobili takrat, ko bosta zgrajena domova v Podljubelju in Lomu. Volivci Leš so imeli tudi

nekaj pripombe o vzdrževanju cest. Tako naj bi cesto III. reda iz Brezij do Hudega grabna posipali z gramožom, s čimer bi precej pocenili vzdrževanje. Med Lešami in Palovičami naj bi s ceste III. reda uredili nov odcep, ker je dosedanja cesta zaradi preostrih ovinkov neprimerena.

V Lomu so predlagali povisanje sredstev krajevne skupnosti od 25.000 na 30.000 dinarjev. Občinska skupščina naj bi se ob sodelovanju občinskega sindikalnega sveta dogovorila s tržiškimi delovnimi organizacijami, da bi leta prispevale del sredstev za vožnjo delavcev na delo.

Volivci Slapa so na svojem zboru poudarili, da bi bili pripravljeni s prostovoljnimi delom urediti most čez Globoki potok v Čadovljah. Televizijski pretvornik pa naj bi po njihovem mnenju postavili na Kriški gori.

- Iz tega kratkega pregleda
- posameznih razprav na
- zborih volivcev v tržiški občini lahko ugotovimo,
- da je problem in odprtih vprašanj že vedno precej. Na več zborih je bilo
- čutiti pripravljenost vseh prebivalcev, da sami pomagajo, bodisi z delom ali drugačnimi prispevkvi pri urejanju težav. In takšna
- prostovoljna pobuda bo v tržiški občini tudi letos
- prišla prav, saj je znano,
- da vsako leto primanjkuje sredstev za negospodarske dejavnosti.

V. G.

Do danes 3473 šoferskih izpitov

20 let tržiškega AMD

Tržiško avto-moto društvo je v soboto na svojem rednem letnem občnem zboru proslavilo tudi dvajsetletnico svojega obstoja. Že leta 1948 je v okviru kranjskega AMD delovala tudi avto-moto skupina iz Tržiča, ki se je leta dni kasneje osamosvojila. Z namenom, da zvemo kaj več o zgodovinskem razvoju in današnji dejavnosti društva, smo se pogovarjali s predstavnikom AMD Tržič Ing. Tinetom Horvatom.

»Našo društvo; njegovi začetki segajo še v leto 1948, je ob osamosvojitvi leta 1949 imelo le okoli osem članov. Nekateri izmed takratnih ustanoviteljev društva so aktivni še danes. V mislih imam Francija Globočnika, Mirka Hrasta, Jožeta Gorčana, Miloša Babiča, Jožeta Jurjeviča in še nekatere.

tečaje, skozi katere gre okoli 100 tečajnikov.«

»Na občnem zboru boste po-

leg pregleda društvene aktivnosti najbrž razpravljali tudi o nadaljnji perspektivi.«

»Občni zbor se bo moral odločiti, ali bomo imeli svoje prostore še naprej v Tržiču ali se bomo preselili ob avtomobilsko cesto na Deteljici. Osebno menim, da je naš razvoj veliko bolj zagotovljen ob bodočem avtomobilskem servisu in pralnici na Deteljici, kjer naj bi zgradili tudi svoje društvene prostore. Za uresničitev teh želja in tudi potreb nam je jugoslovanska avto-moto zveza že odobrila 20 milijonov dinarjev kredita, finančno pomoč pa so nam obljubili tudi na republiški zvezni.«

APRILA SPET SVETOVNO PRVENSTVO

»Katero naloge pa vas čaka v letošnji sezoni?«

»26. in 27. aprila nas najprej čakajo tri prireditve — državno prvenstvo v motocrossu, svetovno prvenstvo v motocrossu v kategoriji do 250 ccm in mednarodna dirka za pokal Karavank v kategoriji motorjev do 500 ccm. Prvi tekmovalci za svetovno prvenstvo v motocrossu so se že prijavili, v teku pa so že tudi vse priprave za izvedbo tekmovanja. Poleg tega nameravamo letos prvič organizirati občinsko tekmovanje v motocrossu z mopedi serijske izdelave. Pripravljamo že lažje motocross proge v Križah, Lešah, Kovoru, Lomu in Podljubelju. Po končanih tekmovanjih mladih mopedistov v naštetih krajih bomo na neki praznični dan organizirali finale. Zmagovalci bodo dobili praktična darila — rezervne dele, gume, bencin in olje. Vsem nadarjenim tekmovalcem, ki bodo že na prvih tekmovanjih pokazali določeno kvaliteto, bo društvo v bodoče posvečalo več skrbi in jim tudi pomagalo pri tekmovanjih in treningih. Ker je za omenjena tekmovanja že sedaj precej zanimanja, sem prepričan, da bodo kmalu prešla občinske okvire. Za nas bo ta oblika tekmovanja mladih pomembna zato, ker bomo lahko iz množice tekmovalcev dobili dobre bodoče motocrossiste.«

VIII G.

Izredna skupščina rdečega križa Kranj

V petek, 28. februarja, je bila sklicana izredna skupščina občinske organizacije rdečega križa občine Kranj. Delegati so sprejeli poslovnik izredne skupščine in pa pravila občinske organizacije rdečega križa Kranj. Pravilnik, ki je pravzaprav statut organizacije, vsebuje splošna določila, ki tolmačijo namen in splošne naloge te humanitarne organizacije. Med ostalimi členi pravilnika je nekaj novosti. Krajevne organizacije rdečega križa se bodo odslej preimenovale v osnovne organizacije rdečega križa. Nekaj sprememb je tudi med določili, ki govore o članstvu, mandatni dobi v osnovnih organizacijah in podmladkarjih. Tako bo sedaj mandatna doba odbor-

ra osnovne organizacije na terenu trajala dve leti in ne eno kot doslej. Spremenjeno je tudi ime podmladkarja rdečega križa v mlađe člane rdečega križa. Podaljšana je tudi mandatna doba občinskega odbora rdečega križa.

Izredna skupščina je bila sicer sklicana zaradi sprejemanja pravil, vendar pa so delegati na koncu poslušali še kratko sporočilo o precej ugodnem zaključnem računu. Na koncu je povedal še nekaj besed predstavnik glavnega odbora rdečega križa Slovenije, ki je kranjsko organizacijo pohvalil, saj je na primer v krvodajstvu precej nad slovenskim poprečjem.

L. M.

Varstvo tudi za šolo- obvezne otroke

Z zaposlenostjo obeh staršev so bile tudi v Domžalah zadnje čase vse večkrat postavljene zahteve, da tudi otroci, ki obiskujejo osnovno šolo, dobe varstveno ustavovo. V Mengšu in v Radomljah so bili tako varstveni oddelki odprtji že prej, le v Domžalah, kjer je stiska s prostorom zares velika, do pred nedavnim ni bilo mogoče uresničiti te vse večkrat postavljene zahteve.

S spremembijo položaja v Srednji tehniški usnjarsko-galanterijski šoli se je ponudila prilika, s katero se v bivšem internatu te šole sprostilo nekaj prostorov. Stroške za

izvenšolsko bivanje (varstveni oddelki za otroke prvi do četrtek razredov bodo odprti od 8.—17. ure) bodo nosili delovni starši, obe domžalski osnovni šoli, predvsem pa temeljna izobraževalna skupnost.

Z otvoritvijo varstvenih oddelkov za šolske otroke se je stanje tudi na tem področju premaknilo na bolje. Predvsem je upati, da bo ob dokaj urejenem otroškem varstvu za predšolske malčke tudi tu v prihodnje poskrbljeno za kar največje število šolskih otrok, ki bodo dobili varstvo in prehrano.

Brojan

V prodajalni na Plevni je kupcu na voljo predvsem zahtevnejše blago, saj leži zgradba tik ob cesti in zato s prevozom ne bo težav. — Foto: F. Perdan

Takole izgleda notranjost preurejene Merkurjeve trgovine »Kašman« v Škofji Loki. — Foto: F. Perdan

Na novo preurejene Merkurjeve trgovine v Škofji Loki
in Gorenji vasi

Sistem samoizbire je ugodnejši tako za kupca kot tudi za prodajalca

Pred dobrim letom dni, ko se je samostojno podjetje Zeleznina iz Škofje Loke priključilo kranjskemu Merkurju, so bile njegove prodajalne zastarele, poslovale so na klasičen, dokaj zamuden način. Zelenina pač ni imela sredstev za modernizacijo lokalov in trgovin. Takoj po združitvi pa sta podjetji začeli z razširjanjem in preurejanjem svojih poslovalnic. Najprej je prišla na vrsto blagovnica pri avtobusni postaji, ki že nekaj časa obratujejo po sistemu samoizbire. Tako se namreč imenuje nov način prodaje v trgovinah z maloprodajnim blagom. Kupec sam nabira predmete, ki so razporejeni po dostopnih, dobro vidnih stojalah in počeh, prodajalec jih le zapa-

kira. Podatki kažejo, da je promet v vseh trgovskih lokalih, urejenih po tem principu, občutno narasel.

Minuli petek so v Škofji Loki odprli še dve novi tovrstni poslovničnici: trgovino pri Kašmanu in prodajalno na Plevni. Isti dan je podoben lokal dobila tudi Gorenja vas. Predstavniki podjetja Merkur iz Kranja so povedali, da se je prodajni prostor vseh treh trgovin povečal za skoraj 100 odstotkov — predvsem na račun nekdajnih skladisč. Stroški adaptacije znašajo okroglo 150 milijonov starih din, nadaljnjih 100 milijonov pa je šlo za razširitev in popoštitev izbiro blaga. Omenjene poslovne bodo po novem bolj samostojne, poslovodje naj bi sa-

mi naročali blago. Merkur namreč zagovarja decentralizacijo, osebni dohodki posameznih delovnih kolektivov niso več odvisni od uspeha celotnega podjetja, ampak od učinka v lastni trgovini. To je novost, ki se je v svetu že dodača uveljavila in ki je stimulativna, saj sili uslužbence, da si prizadevajo dosegči čim večji promet.

Merkur ima v načrtu izgradnjo še več takšnih lokalov. Posebno pozornost, zlasti v prihodnjih letih, bo posvečal podeželju, ki že od nekdaj boleha za pomanjkanjem ustreznih trgovskih lokalov. Odmaknjeni kraji na Gorenjskem bodo tako sčasoma dobili svoje prodajalne, ljudem ne bo treba po blago v mesta.

I. G.

Letos še večje gospodarske investicije

Ceprav se je lani investicijska potrošnja v tržiški občini povečala kar za 76,7 odstotka v primerjavi z letom 1967, pa tržiške gospodarske organizacije letos spet računa na nadaljnje povečanje investicij. Medtem ko je lani tržiško gospodarstvo investiralo za nakup zemljišč, gradbenih objektov in strojne opreme 27.517.697 dinarjev, pa bodo letošnje gospodarske naložbe dosegle vrednost 30.307.240 dinarjev. Nasploh je v gospodarskih naložbah tržiških delovnih organizacij v zadnjih letih opaziti usmeritev v nakup strojne opreme. Takšna struktura investicijskih naložb je nujna predvsem zaradi tega, ker ima tržiška industrija iztrošena osnovna sredstva; zlasti delovne priprave.

Poleg industrije, ki predvade 17,4-odstotno povečanje investicij v letošnjem letu, se bodo investicije povečale tudi v trgovini — za 284,2 odstotka, v gostinstvu 364,9 odstotka, gozdarstvu 33,7 odstotka in v komunalni dejavnosti za 72,2 odstotka.

Zanimiv je tudi pregled sredstev za investiranje. Tako bo tržiško gospodarstvo letos namenilo za investicije 65,5 odstotka svojih sredstev, 33,9 odstotka pa z domaćimi krediti. Domače kredite bodo najeli v BPT — 6.475.000 dinarjev, TRIU — 230.000 dinarjev in tovarni usnja RUNO — 700.000 dinarjev.

Pri investicijah je treba posebej omeniti odločitev tržiškega Peka, da opremi svoj računski center. Ceprav nakup elektronskega računalnika v začetku še ne bo bistveno povečal družbeni proizvod, pa potem računski center za tržiško gospodarstvo izredno pomembno in daljnorocno naložbo. Poleg opreme računskega centra predvade Peko letos še gradnjo novega skladisča, ustanovitev obrata za izdelavo pet, del sredstev pa nameravajo uporabiti za zamenjavo in dopolnitve strojev.

Bombažna predilnica in tkalnica bo vse letošnje investicije namenila za nakup opreme. Tovarna kos in srpov bo letos dogradila skladisce za material in gotove izdelke, medtem ko bo ZLIT nadaljeval z rekonstrukcijo žage in njenih transportnih naprav. TRIU nameščava z letošnjimi investicijskimi vlaganjami še bolj izpolniti izdelavo otroške obutve, ravno tako pa bo tovarna usnja RUNO pretežni del investicijskih sredstev porabilna za novo opremo.

NOVA TRGOVSKA HISA

Ob letošnjih investicijskih načrtih ne moremo mimo nekaterih objektov, ki so bili zgrajeni lani. Tako je TRIU odpril nov obrat notranjnikov,

tržiški turizem pa je precej pridobil z novim garni hotelom na Ljubljalu. Poslovna enota Ljubljanskega Mercatorja Preskrba je obnovila nekaj svojih prodajal ter adaptirala prodajalno konfekcije Gorenjskih oblačil. Poleg tega pa so v Tržiču odprli svoje prodajalne še Živila Kranj, Kokra Kranj ter Koka iz Varaždina.

Tudi letos je na področju trgovine in turizma predvidenih nekaj novih objektov. V centru Tržiča pri stelpnici bo Preskrba začela graditi trgovsko hišo, predviden pa je tudi nov gostinski trgovski center v Bistrici ter samostrežna trgovina pri Deteljici. V Bračičevi ulici nameščena Veletekstil iz Ljubljane zgraditi svoje prodajne prostore.

Na področju obrtnih dejavnosti je predvidena v Bistrici v neposredni bližini bencinske črpalki na Deteljici servisna delavnica in prainica avtomobilov.

VIII G.

Decembra več prenočitev

Po statističnih podatkih občinskih skupščin na Gorenjskem je videti, da se je turistični promet v lanskem decembru povečal za dobre tri odstotke. Naraslo je število domačih gostov, in to kar za 5 odstotkov, medtem ko je obisk tujih gostov nekoliko upadel. Prenočitev pa so narasle kar za 12,8 odstotka. Stevilo gostov je najbolj naraslo v občinah Radovljica, Jesenice in Škofja Loka. Prenočitev pa tudi v tržiški občini. Na povečanje turističnega prometa so v veliki meri vplivale ugodne snežne razmere.

B. Blenkuš

Konferenca za družbeno aktivnost žensk bo letos za 8. marec posebno svečano proslavila slovenske žene. Na predvečer praznika bo v Kranju odprta republiška muzejska zbirka pod naslovom: Slovenska žena v revolucion. Objavljamo enega od tisoč razstavljenih dokumentov. Pokojni Ambrožičevi mami iz Hrušice so Nemci I. 1942 v enem dnevu ustrellili 4 sinove - talce, njo pa odpeljali v koncentracijsko taborišče Auschwitz.

Pegi na Jesenicah

Ni minilo tri dni od naše ponudbe, ko nam je predsednik DPD Svobode Jesenice tov. Vasilj sporočil: »Dve predstavi sta že razprodani«. Tako je baletna šola Kranj gostovala 21. II. v Cufarjevem gledališču na Jesenicah z dvema predstavama baletne pravljice »Pegi na dvor« v koreografiji Milice Buhove. Obe predstavi sta bili nabito polni in 800 otrok naših fužinarjev je doživljalo pri vsaki predstavi svoj vrstno doživetje. Vsak gib ali težak ples, posebno pa še kreacijo dvornega norčka so zbujaše pri otrokih nenehne vzklike začudenja in odobravanja. Navdušenje otrok ob našem gostovanju v Novem mestu je bilo spontano ob koncu predstave ali pa je zaživel, ko ga napovedovalka Mira z neposrednim kontaktom stopnjevala od slike do slike. Toda na Jesenicah je bilo navdušenja in ploskanja med samim izvajanjem, kar se nam pri dosedanjih predstavah še ni zgodilo. Menimo, da je bila to do sedaj najboljša publika, kar je morda treba pripisati vplivu tamkajšnje vzgoje na balet-

nem področju. Vsekakor pa so jeseniški pionirji na zelo visoki stopnji podoživljjanja umetniškega plesa, kar drugod tako pogrešamo, saj se nam je dogodilo tudi tako, da so otroci skoraj neobčuteno in nemo zrili na oder ne da bi kakorkoli sodelovali ali skušali razumeti podajanje, čeprav jim je bila vsebina že prej povedana.

In še to! Na Jesenicah smo imeli dve predstavi z 800 otroki, v Kranju ob noveletnih praznikih pa 4 predstave z okoli 300 obiskovalci, čeprav je vse predstave plačalo Društvo prijateljev mladine. Otroci na Jesenicah so sami plačali vstopnino 1,50 din in so kljub temu napolnili dvorano dvakrat.

Sama organizacija gostovanja in zanimanje otrok za baletno ustvarjanje je lahko samo dober zgled vsem ostalim krajem in šolam, kako je treba mladini nuditi čim bolj pestro kulturno življenje. In to so na Jesenicah razumeли! Zato je uspeh popoln! »Na Jesenice bi še rade šle«, so vzklikale baletke, ko smo se poslavljali. M. S.

Pred tretjo letošnjo premiero v loškem gledališču

Za opereto Planinska roža, otroško igrico Pikapolonček, se bodo v soboto zvečer prvič predstavili loškemu gledališčemu občinstvu mladi igralci — delavci in učenci strokovnih šol, ki so v režiji Staneta Jesenovca (ki igra

tudi glavno vlogo) in strokovni pomoči Jožeta Audiča pripravili Molièrovo komedijo George Dandin ali Osramočeni zakonski mož.

Komedija francoskega komediografa Molièra, ki je v svojih številnih komedijah slikal in bičal francosko družbo v dobi sončnega kralja Ludovika XIV., bo prav gotovo trd oreh za igralce, ki bodo stopili prvič na oder, upajmo in želimo, da bi uspeli.

George Dandin je nastal v letih 1667 do 1670, po Ljubomirniku in pred Molièrovim zadnjim delom Namišljeni bolnik. Kot v ostalih, tudi v tem slika spopad med meščanstvom in plemstvom in se »pomilovalno posmehuje ljudem tretjega stanu, ki hrepene po plemiškem naslo-

nu« (J. Vidmar). Na škofjeloškem odru so bila v zadnjih dvajsetih letih uprizorjena tri Molièrova dela, in sicer Tartuffe, Šola za žene in Namišljeni bolnik, tako bo nova premiera že četrti Molière na loškem odru.

Cetrtta premiera v Loškem gledališču bo sredi marca. Gimnazijalska igralska družina že pripravlja domačo komedijo F. Lipaha Glavni dobitek, delo režira prof. Vida Zupanc.

V Loškem gledališču tudi vadi folklorna skupina Turističnega društva v Škofji Loki, ki bo imela svoj prvi javni nastop v aprilu. Skupina bo sodelovala tudi na Izseljenskem pikniku, ki bo letos spet na Loškem gradu 4. julija.

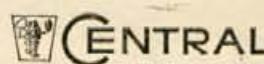
J. Krek

V Kranju bo večer opernih arij

Tako kot vsako leto do slej, bo tudi letos koncertna poslovalnica organizira za ljubitelje oporne glasbe večer opernih arij. V pondeljek, 10. marca, ob 19. uri bodo v Prešernovem gledališču peli operne arije naši priljubljeni operni umetniki: Ladko Korošec, Rudolf Francel, Vanda Gerlovičeva, J. Evtimova, pri klavirju pa bo spremljala pianistka Dana Hubadova.

Zaradi velikega zanimanja za večer opernih arij, je že od danes dalje predprodaja vstopnic v Glasbeni šoli v Kranju.

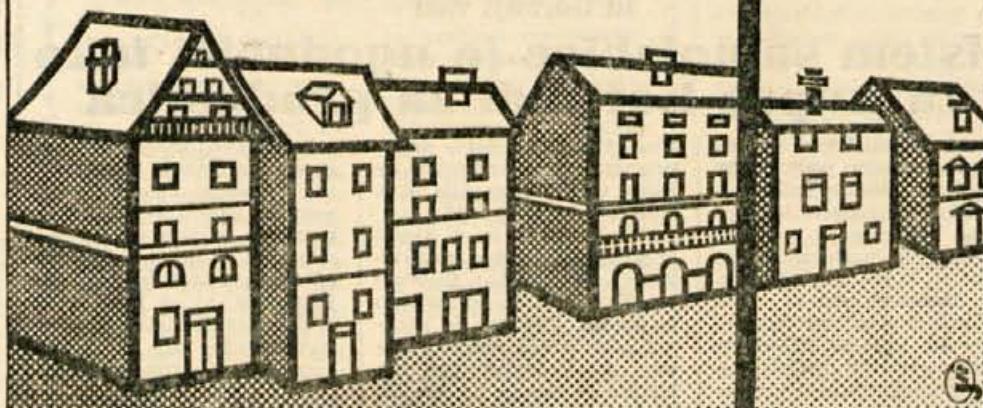
— ar

ZENKA, ZA DAN ŽENA
BOM PA JAZ POSKRBEL
ZA ODLICNO KOSILO.

Kaj, ti boš kuhal?

Ne, peljal te bom v restavracijo
hotela Evropa Kranj.

SEDAJ JE ČAS, DA IZKORISTITE PRILOZ
NOST SEZONSKEGA ZNIŽANJA CEN LIG
NITU V MESECU MARCU. KOLICINE SO
OMEJENE, ZATO Z NAKUPOM POHITITE!

ZNIŽANJE:

pri kosovcu 10 N din po toni,
pri kockovcu 9 N din po toni.

RUDNIK LIGNITA VELENJE

Anglija za novinca

I.

Ljudski pregorov pravi, da je sreča opoteča, toda tokrat mi je bila naklonjena. Moja prošnja za nekajmesečni obisk Anglije v okviru izmenjave študentov med priateljskima mestoma Kranjem in Oldhamom je bila po nekaj mesecih negotovosti ugodno rešena. Potem je bilo treba kar hitro na pot. 3. oktobra sem pristal z Jatovim letalom na zamegljenem londonskem letališču — na zemlji, ki sodi k Evropi, pa je v marsikaterem pogledu svet za sebe.

Za novinca, pa v katerem koli delu sveta se znajde, so spočetka važne predvsem tri stvari: denar, hrana in pijača. Z denarjem so se ob mojem prihodu v Anglijo ukvarjali tudi denarni strokovnjaki. Sicer ne ravno v okviru reformističnih teženj, vendar pa se je funi negoval že bolj, kot doma dinar. Videti je bilo, da ga vsak teden preoblačijo in na novo stehanega razkazujejo kot čudežno stvar.

Glede hrane in pijače ne bi rad ponavljal že znanih in razvijenih mnenj. Naj rečem kratko, da Angleži ljubijo tradicionalno angleško hrano. Stično točko med našo in angleško kuhinjo mora predstavlja krompir: kuhan, pečen ali ovrt. Ovrte kvadraste krompirjeve rezine (chips) so zelo priljubljene in jih pogosto pripravljajo skupaj s kosi polarnih rib. Moj okus se je tem ribam rad odrekal.

Gleda pitja so Angleži zelo disciplinirani. Ne bi reklo, da ne pijejo radi, saj stočijo obilo piva, pa tudi whisky in cherry sta jim všeč. Toda lokali so odprt zelo kratek čas, zvečer od sedmih do pol enajstih in se tudi točno ob napovedanem času zapro. To se mi je zdelo sprva povsem nesprejemljivo, saj tedaj dvele šele prihajajo v pravo voljo. Zato pa, kot marsikater drugod, je treba biti tudi pri pitju preračunljiv in — hiter.

II.

Angleži sami označujejo Anglijo z vremenom, znamen zlasti po megli in dežju, vendar naj bi bil le dež najznačilnejši za njihovo sprememljivo vreme. Otoku bi pripisal še tretjo vremensko posebnost, to je veter, ki vleče venumer in z vseh strani. Neredko se počutiš kot na zibajoči se ladji, v katero se sunkovito poganjajo valovi. Proti dežju, pomešanem z vetrom ni pomoči in verjetno zato mnogi niti ne nosijo dežnikov; če pa jih, so pravi

mojstri v ravnanju z njimi.

Kot sklepni komentar k vremenskemu razmeram v Angliji, bom na kratko opisal vreme v prvih dneh letosnjega februarja v Liverpoolu: Na večer lepega sončnega dne se je vili dež, ki mu je sledil sneg s točo ob spremljavi grmenja, v nebrzdanem plesu z vetrom. Vendar to ni kaj preveč motilo ljudi, ki so se vračali iz lokalov in kina. Enako ni motil mraz naslednjega dne kakih sto študentov, ki so vdrli v Strand hotel in protestirali proti politiki mr. E. Powella. Vročekrnost študentov je hladila policija, medtem ko je mr. Powell v miru opravljal na povedano tajno srečanje z univerzitetno konzervativno stranko.

Sicer pa je letosnja zima Anglijo presenetila z mrazom in obilnim snegom. Snežni zameti so odrezali mnogo vasi od sveta ter so bile po Škotski in po pokrajini severne Anglije zamedene tudi glavne ceste. Na stotine avtomobilov je našlo počitek pod snežno odejo. Stične ekipe so se v teh dneh trudile, da bi očistile zbrozgane liverpoolske ulice. Ni manjkalo tudi poročil o človeških žrtvah. 20. februarja je zamedeno v snežnih viharjih 8 ljudi, vihar ni prizanesel celo jugovzhodnemu delu Anglike.

Znano je, da so Angleži vneti športniki. Največ pričaščev igra nogomet. Na tekma prve nogometne lige se nabere vedno po 30 do 50.000 gledalcev, ki strastno navajajo za svoje barve. Mnogi igrajo to igro tudi za zabavo, zlasti ob nedeljah, ko se zberejo običajno na travnatih poljanah parkov. Poleg nogometne igraje radi tudi vrsto iger, ki so izvirno domače. Zelo popularen je rugby, ki je nekakšen križani potomec nogometa. Znanec mi je pričeval, da se je ta igra rodila na šolskem igrišču mesta Rugby. Med nogometno tekmo se je eden izmed učencev v razburjenju polastil žoge, jo krepko stisnil z obema rokama in zdrel proti nasprotnemu golu. Idejo so izkoristili in pojavila se je nova igra — nogomet rugby. Ta primer tudi lepo ilustrira izvirnost angleškega človeka.

Ne manjka atletov, ki se ne ustrašijo še tako ledenega vetrja; naj dodam, da sem se počutil na vrhu britanskega taborišča (Malver Hills Conservators) kot na Grinjavcem prepihu, čeprav je nadmorska višina 1115 čevljev, to je okoli 340 m.

Kot posebnost se kaže tudi moda. To je mini. Ko sem spraševal bolj ali manj resne ljudi o tem, so se vsi navduševali za ta obseg kril. Mini krila so tu postala prava ljudska noša. Včasih se zgodi celo, da merijo Angleži svoboščine celih narodov po tem očarljivem krilu.

III.

Anglija je tehnično visoko razvita dežela, kar je čutiti zlasti pri opazovanju delovnega procesa. Industrijski objekti zavzemajo obsežna področja velikih mest, vendar se le iz redkih dimnikov še kadi. Elektrika se je vtihotapila tudi v domove in je kurjava s premogom uradno marsikje prepovedana. Živiljenjske razmere so se v zadnjih 50. letih spremenile v mnogih pogledih, toda bivališča so ostala v bistvu enaka. Ulice oblikujejo hiše, ki so si često podobne kot jajce jajcu ter so neometane. Na tuja delujejo hladno, lahko bi rekeli, odbijajoče. Sploh je standard na otoku, gledan s te strani, velika uganka, še posebno ob pomislu na starejše zgradbe in kulturne spomenike, ovenčane s svetovno glorio. Ogledal sem si nekatere zgodovinske objekte v Angliji in se srečal z velikim duhom Shakespeareja. Živel pa sem tudi s študenti in delavci in bdel nad temno okolico Liverpola in njegovega pristanišča. To je kontrast, ki ga čas izglašuje in je na nekaterih mestih že čutiti navdih novca, svetlejšega živiljenjskega prostora. Gradijo prostornejša in udobnejša stanovanja, v Birminghamu so enostavno podrli staro mestno središče in zgradili novo.

Očitno so imele ceste prednost pri gradnji, saj skorajda ni poti, ki ne bi bila asfaltirana.

Danes pretresajo Britanijo številni problemi. Vse bolj kočljivo postaja vprašanje nasičnosti dežele s prebivalstvom in priseljevanjem iz afriških in azijskih krajov. Otok je mesto, kjer se zbirajo pripadniki skoraj vseh narodnosti sveta. Nekateri prihajajo na študij, drugi si iščejo službo. V letu 1968 je bilo v bolnišnicah na novo odprtih mestih sprejetih v delovno razmerje 75% zdravnikov iz tujine. Mnogi od teh menda slabo obvladajo angleščino in je bilo javno sproženo vprašanje njihove strokovnosti. Na univerzi sem se srečal s številnimi Indijci in Pakistanci, ki študirajo tu kot redni slušatelji ali pa so prišli na postdiplomski študij. Seznanil sem se tudi s študenti iz Nigrije, Kenije, Ugande, Sierra Leone, Burme, Malaje, Japonske, Hongkonga, Turčije; od Evropejcev pa so bili najštevilnejši Italijani in Francozi. To je zadosten dokaz za pisano življenje na otoku. Vendar pa se kljub vsemu priseljevanju ohranja tradicionalni živiljenjski ritem in je tudi mlajša generacija obdržala zna-

čilnosti stare. Menim, da je beat glasba skupno s plesom in mini kulturo, oz. mini kulturnim znak nekakšnega no-tranjega vrenja in nekakšen ventil za protislovja, ki razjedajo današnjo mlado generacijo. Dejansko so Britanci še vedno pod močnim vplivom tradicij in vere. Vendar pa so me nekateri dogodki presenečali. Morda je bil v tem smislu najbolj značilen televizijski pogovor televizijca Frostja s kardinalom Haenanom, ko sta razpravljala o ljubezni in kontroli rojstev kot kvalificirana strokovnjaka. Kardinal Haenan verjame, da bo razrešitev »čudežne« ženske narave omogočila »prirodno« načrtovanje družine, brez vsakih pripomockov. Isti problem je bil osvetljen tudi v časopisu, toda z druge strani. Poročilo je govorilo o nadarenosti otrok in je ugotavljalo, da prvenci v poprečju prekašajo ostali prirastek, še posebno tretjega in četrtega otroka, ter je sočasno poddarjal, da rodijo matere pri 35 letih najbolj obdarjene otroke. O tem vprašanju imam svoje mnenje, dodam naj le, da je slednje ugotovitve prav lahko vzpostaviti z ekonomskim sistemom Anglije.

IV.

Cas mojega bivanja v Angliji se bliža h koncu in sedaj že lahko trdim, da sem imel srečno roko pri izbiri liverpoolske univerze (oddelenek veterinarske anatomije). Sprejet sem bil nadvse ljubzivo in mi je bilo omogočeno vsako delo v okviru možnosti oddelka.

Profesorju A. S. Kingu, ki vodi anatomski oddelenek in T. Gloverju, vodji delovne skupine, v krogu katere sem prebil večji del delovnega časa, se moram zahvaliti za široko sodelovanje. Prijateljski odnos in odprto sodelovanje mi je omogočilo nemoteno strokovno izpopolnjevanje in znanstveno delo. Oddelek je zelo dobro opremljen z aparati za splošne kot tudi nekatere posebne histološke raziskave, vključno z elektronskim mikroskopom. Oddelen sodi v okvir veterinarske fakultete, ki tvori umetnost, znanost, medicino, skupno s fakultetami za pravo in strojnštvo liverpoolske univerze. Univerza je neodvisna ustanova od leta 1903, glavni njen tvorec William RATHBORNE pa tega ni dočkal, umrl je leto prezgodaj. Začetki visokega šolstva v Liverpoolu pa segajo v polovico prejšnjega stoletja.

Liverpool je sorazmerno mlado mesto, njegova ustanovna listina s priznanjem kralja Johna nosi letnico 1207. Kralj John je posodoval poleg pokrajine Lancaster tudi del Irske ter je potreboval pristanišče. Vendar pa se je Liverpool v naslednjih 450. letih razviljeval le počasi in je bil nepomembno pristanišče. V začetku 17. stoletja je imel samo okoli 2.000 prebivalcev in sedem ulic.

Po prvem stiku z Ameriko, ko je pripeljal James Jenkins 30 ton tobaka (leta 1648), in po obnovitvi mesta, ki je bilo porušeno med meščansko vojno, se je pričel Liverpool nenadoma naglo širiti in šteje sedaj približno 800.000 prebivalcev. Liverpoolski pristanišči, ki leži na obali reke Mersey, je bilo med drugo svetovno vojno pomembna oporna točka zahodnih zavezников.

V začetku maja 1941 so Nemci z zaporednim bombardiranjem porušili velik del mesta in številne doke v pristanišču.

Liverpool se je razvil v dobrih 750. letih v velemesto, kralj John pa počiva od 1216. leta v Worcesterski katedrali in z njim številni veliki sinovi Anglije. Naj omenim dva: sodnika Littletona (1422—1431), očeta angleškega prava in polkovnika Ellisa, proslavljenega v Waterlooški bitki, v kateri je dobil smrtno rane in umrl, star 32 let (1815). Katedrala je izreden zgodovinski kulturni spomenik in leži na temeljih iz časa Normanov.

Moram reči, da sem bil kot Jugoslov povsod prisrčno sprejet. Jugoslavija si je med vojno in po drugi svetovni vojni pridobila velik ugled. Skoraj ni otočana, da ne bi vedel kaj o Titovi deželi. Je pa tudi res, da nekateri zamenjujejo Jugoslavijo s Češkoslovaško. V okviru britanske zveze v Liverpoolu sem srečal mnoge, ki so se zanimali za Jugoslavijo, manjkalo pa ni tudi tistih, ki so že potovali po naših krajih. Dalmacija je za Angleže najbolj privlačna: toplo more z romantičnimi kraji in običaji. Pač pa so zelo redki otočani, ki jim je znan naš samoupravni sistem in še redkejši so tisti, ki ga razumejo. Vendar pa sem prepričan, da se bo to gledanje v naslednjih letih bistveno spremenilo. Turizem, sodelovanje na različnih nivojih in ne nazadnje prijateljski odnosi med Kranjem in Oldhamom, bodo razširjali obzorje medsebojnega spoznavanja ljudstev običajnih dežel.

Sodelovanje med Kranjem in Oldhamom je zares pristreno. Ob obisku Oldhama, tipičnega angleškega industrijskega centra, ki mu skušajo v zadnjih letih nadeti lepši videz z izgradnjo novih sodobnih objektov, sem srečal dobre poznavalce in prijatelje Kranja. Prepričan sem, da se bo sodelovanje med mestoma še naprej razvijalo po najboljši poti.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil organom občinskih skupščin Kranja in Oldhama, ki so mi omogočili polletno strokovno izpopolnjevanje na univerzi v Liverpoolu. Gostoljubje, ki sem ga bil deležen na potek po Angliji, me obvezuje, da spregovorim v domačem časopisu nekaj besed o tej deželi.

dr. Bavdek Srdjan

MECLENICKROG

37.

«Ustavite, hitro! Je zakričal Flagg.

Flagg je takoj dal povelje vozniku, zavore so zaškripale in voz se je ustavil.

«Kdo je bil to?»

Toda Petra že ni bilo več v vozlu, temveč je tekel v smeri, kamor je izginila temna postava. Le mimogrede je še kriknil nazaj: »Darg!«

Nekaj sekund nato ga je obdajala spet globoka tišina parka.

18.

Pred seboj je zaslišal nagle korake in brez premisleka je planil v tisto smer.

»Darg!« Je zaklical glasno. Nobenega odgovora. Se enkrat je poklical in tekel se nekaj časa po poti parka, toda možak, ki ga je bil opazil iz avtomobila, je izginil. All gle je bil to res poslovodja Melenega kroga? Za seboj je zaslišal glas Newalla, ki ga je klical in odločil se je, da preneha z zasedovanjem in da se vrne v voz. Kaj neki je iskal Dargi v bližini kraja, kjer je bil umorjen Mac Grath? Dargi, ki ga je, kot je dejal sam, prikeljal hud revmatizem na naslonjač v njegovem udobnem stanovanju.

nju v hotelu? Tudi Mac Grath je prebival v hotelu, da bi lo to slučajno? Newall je nestropno čakal nanj. »Ste ga dohitel?«

Peter je odštel, »Zginal je, kot da se je vdrl v zemljo.« Ko je sedel v voz, ga je godrjanje sprejel Flagg.

Pri zadnjih besedah se je vrnil Newall. »Tako, to bi bilo bolje, da bi ne bili razkrili tega vsemu svetu,« se je Jezil. »Zdaj namreč ve, da ste ga videli in si lahko mirno izmislili alibi ali kaj podobnega.«

Peter je sprejel ukor. »Žal mi je, Mr. Flagg. Misili sem, da sem odkril kaj posebno važnega!«

Flagg se je udobno naslonil nazaj in z užitkom vlekel cigaro, ki si jo je bil prizjal. »Gotovo bi radi vedeli, koliko in kaj lahko napisete v svojem časopisu, Mr. Rae, kajne?« Je dejal po kratkem molku. »Torej — predvsem niti besedice o Mac Grathu in o Tolpi Sov, razumete? Imenujte ga Coleman. Zsenkrat bi se rad izginal vsaki serzalji.« Potem je spet umolknil in dvignil glavo čele, ko so se odprla vrata in se je pričakal Poole s pladnjem ter ga postavljal na mizo. »Evo, Mr. Flagg! Najboljše, kar sem mogel najti za vas.«

Umolknil je in spregovoril spet čelo, ko so dospeli do Scotland Yarda. »Pojdite z menoj gor,« ga je povabil. »Posali bom koga po vaš voz. Dajte Newallu kluje, bo že poskrbel za to.« V tem je že stopil po vezi proti svoji sobi in odprl vrata. »Res sem

vesel, da se bom lahko uvedel. Vidim, da sem pretežek za take podvige! Sedite! Pozvonil je in naročil svojemu pisarju. »Prinesite iz kantine kaj za pod zob, Poole, lačen sem kot volk! In kave tudi, pa poštenec!«

Pri zadnjih besedah se je vrnil Newall. »Tako, to bi bilo opravljeno. Po vaš voz sem poslat Gleasona.«

Pri zadnjih besedah se je vrnil Newall. »Tako, to bi bilo opravljeno. Po vaš voz sem poslat Gleasona.«

Peter je sprejel ukor. »Žal mi je, Mr. Flagg. Misili sem, da sem odkril kaj posebno važnega!«

Flagg je bil velikodušen. »Misili ste pač dobro, Rae, naj vam bo, toda ne izdajte se se enkrat. Zdaj ne boste nikoli zvedeli, kdo je bil oni drugi, medtem ko on najhrže ve, kdo je Peter Rae — in to bi lahko imelo za vas nepriljene posledice.«

Umolknil je in spregovoril spet čelo, ko so dospeli do Scotland Yarda. »Pojdite z menoj gor,« ga je povabil.

»Posali bom koga po vaš voz. Dajte Newallu kluje, bo že poskrbel za to.« V tem je že stopil po vezi proti svoji sobi in odprl vrata. »Res sem

je imel namen pobrisati jo.«

»Bill je previden dečko,« je dejal Flagg, »to mu mora priznati največji nevoščljivec! Ne pozabite me jutri spominiti na Gregga in Benderja. Silišla bosta nekaj gorkih. Tu lahko spet vidite, Mr. Rae,« se je skliceval na sotčutev gosta. »Popolnoma nedostopne pomožne moči, s katerimi se mora človek jesti! Ce bi bila oba uradnika vredna vsaj piškavega oreha, bi se to ne moglo zgoditi. Glavo stavim, da se nam viji inspektor na tistem posmejujet!«

»Sale?« Je vprašal Peter.

»Sale, da!« Je potrdil Flagg. »Sale ima namreč mnogo finega smisla za humor.« Potem je spet umolknil in ko je spet spregovoril, je kazalo da je bil medtem popolnoma pozabil na Saleja. »Vzrok, zakaj sem vas povabil sem, je namreč naslednji: Zastavil sem vam hotel nekaj vprašanj v sicer za Lisgarda. Medtem sem bil namreč dobil od vojnega ministrstva o njem nekaj poročil in vi ste mi tudi dejali, da ga poznate že iz vojnih časov.«

»To je res,« je dejal Peter. »Prideljen je bil naši enoti kot častnik za zvezko.«

»Potem govoril najhti veje žejkov.«

»Francosko, Italijansko, nemško. Tudi Jaz znam sejaj francosčine. Lisgard je jo obvlada perfektно.«

»Tako, tako!« Je menil Flagg zamisljeno. »Pa je bil tudi na Francoskem.«

»Sveda in še prece dolgo.«

»Dve dolgi leti,« je dejal v premišljavanju Flagg, »sedaj je ležal tam po mestu, natan, takoreč na casin, če je bil kdo kolikaj sprem, si je lahko pridobil kačko premoženje. Prepriztem, da je tudi Lisgard že med tistimi in si nanosil svet kupček. Da bi lahko nadomestil take ljudi kot on, tudi da zmedila ves naš aparta, tem, da je poslala v pohištvo ljudi kot je Sale in ...«

Pri nas doma v Rudnem smo imeli majhno posestvo ali kajžo, kot smo rekli. Ker od domačije ni bilo kakšnih posebnih dohodkov, je bilo zaslužek treba iskati drugje. Moj oče je bil sodar. Ker je bilo to boji sezonsko delo, vezano v glavnem na zimski čas, se je zraven tega ukvarjal z gozdnim delom. Bil je delaven in varčen; naju z bratom je že zgodaj začel uvajati v delo. Doma smo imeli v treh parolah dosti bukovega lesa; tega smo sekali za drva za kope. V ta

Spomini gozdnega delavca

Na prijazno povabilo Joža Varla v Glasu št. 10 z dne 5. februarja letos, naj napišem še kakšen članek iz svojih spominov,

ne pozabite me jutri spominiti na Gregga in Benderja. Silišla bosta nekaj gorkih. Tu lahko spet vidite, Mr. Rae,« se je skliceval na sotčutev gosta. »Popolnoma nedostopne pomožne moči, s katerimi se mora človek jesti! Ce bi bila oba uradnika vredna vsaj piškavega oreha, bi se to ne moglo zgoditi. Glavo stavim, da se nam viji inspektor na tistem posmejujet!«

»Sale, da!« Je potrdil Flagg.

»Sale ima namreč mnogo finega smisla za humor.« Potem je spet umolknil in ko je spet spregovoril, je kazalo da je bil medtem popolnoma pozabil na Saleja. »Vzrok, zakaj sem vas povabil sem, je namreč naslednji: Zastavil sem vam hotel nekaj vprašanj v sicer za Lisgarda. Medtem sem bil namreč dobil od vojnega ministrstva o njem nekaj poročil in vi ste mi tudi dejali, da ga poznate že iz vojnih časov.«

»To je res,« je dejal Peter. »Prideljen je bil naši enoti kot častnik za zvezko.«

»Saj sem jih poslal tu kot vsakdanji kruh,« ga je dejal. »Mac Grath je imel v žepu potni list na ime Walter Courtenay. Vse kaže, da

»spangobar, kot smo temu rekli, se pravi poseben pokončni kol zarezami, v katere si vtaknil ponve in v njih kuhal zganci; ti so bili naša glavna hrana.«

Ko je bilo vse to pripravljeno, smo se lotili kopisča. S kraja, namenjenega za kopisča, smo morali skidati vso prst. To smo spravili na dolčeno mesto, da jo je bilo dovolj takrat, ko je bilo treba kopo osuti. Potem smo začeli postavljati kopo. Na kopo levest ali (kot smo rekli) shod. Z večjo lopato ali s plehnator posodo si postavili dva smrekova obroča in sicer enega spodaj, drugega pa na vrhu. Okrog teh obročev smo začeli postavljati late eno zraven druge, da smo naredili nekakšen lik. Potem smo na sredino vse skupaj zvezali, da je na miru stal. Potem pa smo začeli postavljati okrog sprave boli kratka, pozneje pa celo polena tako, da ni bilo na sredini nič praznega. Postavljali smo eno poleno na drugega; temu smo rekli, da smo postavljali v dva štosa.

Ko je bilo to postavljeno, je bilo treba nasekat smrekovih vej; temu smo rekli grasa. S to graso smo lepo pokrili celo kopo, da ni prst. Ponoči je bilo treba delati 1,20 m dolga polema, kot je bilo takrat v navadi.

Ta drva sva potem zbratom zvozila v kopisča, ki bi bilo veliko oddaljeno od omenjenih parcel. Zravenognjiča je bilo treba postavljati še oglaskajo bato in kolperv (se pravi nekakšno barako oz. skladišče za oglje). Navadno smo postavili 2x2,50 m veliko bato. Zdaj v njej je bilo pol metra od tal ležišče, pred ležiščem je bila klop, v koto pa ognjišče. Na robu ognjišča je bil v zemljo zabit

uhajala med drva, ko smo kopo osipali. In tako je koppa preminjal barvo: sprva je bila zelenja (ko je bila pripravljena in še ne začganja), potem pa črna, ko je bila osuta. Delali smo kope, ki so bile v premeru spodaj na sredini velike od 9 do 12 klafeter (ali sežnjev).

Ko je bilo vse pripravljeno, si v bližini zakuril večji ogenj; nanj si dal kakšne panjače, da je bila močnejša žerjavica. Ko je bilo žerjavice dovolj, si prislonil na kopo levest ali (kot smo rekli) shod. Z večjo lopato ali s plehnator posodo si postavili dva smrekova obroča in sicer enega spodaj, drugega pa na vrhu. Okrog teh obročev smo začeli postavljati late eno zraven druge, da smo naredili nekakšen lik. Potem smo na sredino vse skupaj zvezali, da je na miru stal. Potem pa smo začeli postavljati okrog sprave boli kratka, pozneje pa celo polena tako, da ni bilo na sredini nič praznega. Postavljali smo eno poleno na drugega; temu smo rekli, da smo postavljali v dva štosa.

Ko je bilo to postavljeno, je bilo treba nasekat smrekovih vej; temu smo rekli grasa. S to graso smo lepo pokrili celo kopo, da ni prst. Ponoči je bilo treba delati 1,20 m dolga polema, kot je bilo takrat v navadi.

Nekaj časa je bil lik na vrhu odprt, da je ogenj dobil moč, potem pa je bilo treba odprtino na vrhu pokriti s kakšno ploščo ali z močno pločevino, pa zasuti s prstjo. Ponoči je bilo treba

že ob vpoklicu v vojsko, ko so ga namesto v oficirsko šolo enostavno poslali kot navadnega vojaka v vojašnico, od tam pa sem v to prekleti furlansko mesto, pa ga to poniranje vseeno ni spamerovalo, da je tudi tu gobezdal popolnoma nepotrebne stvari in se šopiril s prepirjanjem, ki ni bilo v resnicu nikoli njegovo.

Da, hotel je biti nekakšen apostole novih časov med temi uživimi in zagovednimi vojaki, hotel utrejati njihovo narodno zavednost in jih spreminti v nekakšne zveste in vdane državljane države, ki je še ni in ki jo še obljuhblja narodni izobraženci, med katere se je prištevalo vse od davnih tudi sam, v resnicu pa je bil »nič«, prav tak »nič«, kakor tile vojaki, ki bi ga zdaj obremenili in ga spremnili v nekakšnega pobudnika za upor, v nekoga, ki bi moral prevzeti nase krivdo in se zanje žrtvovati, to se pravi: moral se pustiti nase krivdo in se zanje žrtvovati, to se pravi: moral se pustiti obolžiti kot eden izmed kolovodij upora, sprejeti sodbo in stopiti k zidu pred puške kakor vsi dosedanjih voditeljev ponesrečenih in zatritih vojaških uporov v cesarstvu.

»Ne, ne boste me! Tale je povlejal, tale!« kaže na mrtvega praporščaka Vadeta. »Tale nas je nahujskal! On je krv!«

»Ni, tebe je poslušal, kakor smo te poslušali mi. Vade je še, potem ko smo pristali mi, pristal na upor.«

»On je povlejal! Menda ne boste trdili, da sem povlejal jaz,« se študent otepa križa, ki so mu ga zadeli na rame. »Kriv ali nekriv! To bodo ugotovljali drugi! Izobesi belo stavbo!«

»Bom! Bom! A vi boste potrdili, da sem vzdajo zahteval jaz,« čuti študent trenutno olajšanje.

»Vsí smo jo zahtevali!«

»Toda jaz sem bil prvi, da ne pozabite! terja študent. «Prav! Izobesi že vendar!« ga priganja.

Toda študent si ne upa in najprej pokaže na Jakoba in Bajberla, in druge, ki s streli še vedno zadržujejo napadalice v zaklonih.

»Tile nihaj nekaj strojno!« zahteva.

»Nehajte strelijeti, prekleti norci!« se zbraje jeza za hrbiti zadnjih branilcev. »Ali pa počakajte vsej toliko, da bomo mi zunaj!«

Nekateri že segajo po puškah, da bi s poslednjimi branilci opravili sami, vendar nima ničesar toliko morilskega poguma, da bi postal morilec. Samo puške mečejo skozi okna, a študent že natika na svojo belo stražo, nato pa globoko sklonjen z opičjimi koraki previdno stopa k oknu in jo začne vihteti.

»Sprejemamo obljube! Vdamo se! Vdamo,« kriči, pri tem pa se za hip nekoliko neprevidnejše dvigne, tako da mu glava zanika nad okensko polico. Se isti trenutek omahne, na celu pa mu zasije rana, nič večja kakor golobko.

»Vdamo se! Vdamo!« kriče vojaki.

Samo Jakob in Bajberle še streljata. Jakob je že izstrelil svoj poslednji okvir. Tipa za novimi okvirji, a je zabolj z municijo prazen.

»Dajte mi municijo!« vpije.

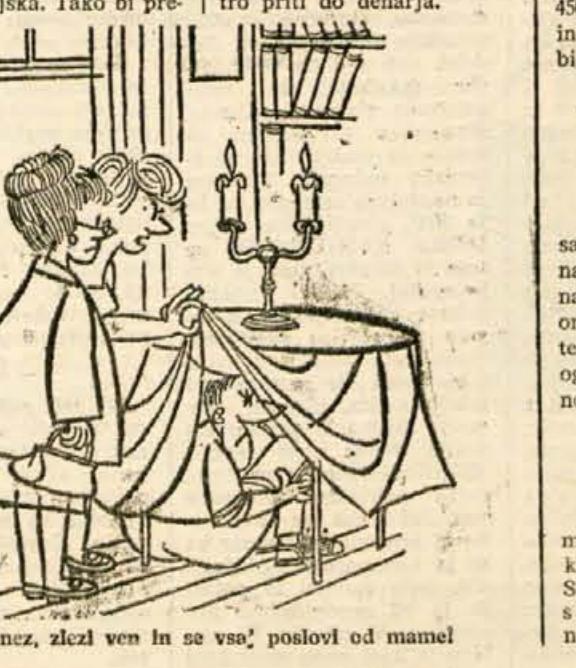
»Ne damo jelo.«

Daj utihne tudi Bajberlova puška.

Tragičen konec karnevala

Vsačkoletni karneval v Rio de Janeiro zahteva tudi smrtné žrte. Trdnevo ravnje na ulicah mesta je le točno zahtevalo 74 smrtné žrte. Nekaj jih je umrlo za

Zaradi okusnega želvjeja mesa grozi želvan na majhnom otoku v Bengalskem morju popolno iztrebljenje. Zaradi tega je burmanska vlada zaskrbljena in je spodbujala sklep, naj otok in želve zavaruje vojska. Tako bi pre-

prečili lovcem na želve, da bi te živali ubijali in meso, ki ga cenijo po vsej Aziji, prodajali. Razen mesa so cenjena tudi želva jajca, zato so te živali velika skušnjava za vsakogar, ki hoče hitro priti do denarja.

Učinkovita reklama

Na pročelju tovarne čokolade in bonbonov v angleškem mestu Brightonu je pritrjen takle lepot: »Znanstveniki so izračunali, da pojde vsak človek v svojem življenju pet teljet, osem svinj, 15 ovac, 30.000 jajc, 4500 kilogramov krompirja, 4000 kilogramov sladkorja in 30.000 porcij pudinga. Roko na srce: mar mislite, da bi se potem zredili od ene tablice čokolade?«

Telefon za poetične duše

Telefonske družbe v svetu si izmišljajo vse m

Lep primer sodelovanja s tujino

Tržič ne pozna državnih mej

Casi, ko so državne meje pomenile strogo določeno stikališče med državami, so že davno mimo. Naše državne meje sosednimi državami, ki nas obdajajo, že nekaj let, pomenijo mest za stike in sporazumevanje med različnimi narodi. Znani so nam številni primeri povezovanja med državami, mesti, narodi... In Tržič kot obmejno mesto ni v tem nobena izjema. Še celo več, to mesto pod Karavankami ima toliko najrazličnejših stikov z zunanjim svetom, da se je tudi dobremu opazovalcu kar težko odločiti, katero obliko sodelovanja bi postavil na prvo mesto.

Pa vendar. Odločili smo se za pobratstvo s francoskim mestom Sainte Marie aux Mines. Tako Tržič kot Sainte Marie aux Mines imata namreč toliko enakih značilnosti, da je njuno pobratstvo res idealno. Mesti druži tudi druga svetovna vojna, ko sta bila v obeh mestih koncentracijski taborišči. Na Ljubelju so med interniranci prevladovali Francozi in Tržičani so jim večkrat pomagali. V Sainte Marie aux Mines pa je bilo v koncentracijskem taborišču tudi precej Jugoslovjan, katerim so prav Francozi lažali težko življenje v taborišču. Skratka, ideja o pobratstvu je vzkilita prav iz skupnega medvojnega trpljenja in hitro je osvojila prebivalce obeh mest.

ALZASKA JELKA V TRŽICU

Že ob samem podpisu listine pobratstva, maja 1966, je pobratstvo prešlo formalne okvire stikov med dvema mestoma, saj je prišlo do spon-

tane manifestacije prijateljstva. Takrat so v mestnem parku v Sainte Marie a/M zasadili slovensko lipo, in Tržiču pa so pred osnovno šolo heroja Grajcerja posadili alzaško jelko.

Pobratstvo je s svojimi konkretnimi oblikami sodelovanja potrdilo sorodnost obeh mest. Spomladi 1967 so tržički osemletkarji razstavili svoje likovne izdelke v Franciji, zadnje dni aprila in v začetku maja 1967 pa je bil na Ljubelju prirejen gastronomski dan z demonstracijo francoske kuhinje. Nekaj mescev kasneje so tržički kuharji predstavili svoje jedi prebivalcem Sainte Marie a/M. Lani in predlani je v tem francoskem mestu z velikim uspehom gostovala tudi tržička folklorna skupina, katere ustanovitev je porodilo prav omenjeno pobratstvo. Lani so svoje francoske kolege obiskali tudi tržički šoferji in avtomehaniki.

MEDNARODNA MLADINSKA BRIGADA

Izredno pomembna sta bila lanski julij in avgust, ko je najprej v Tržiču, nato pa še v Sainte Marie a/M delala mladinska delovna brigada. Sestavljali so jo tržički in francoski mladinci in mladinke. Skratka, ideja o pobratstvu je vzkilita prav iz skupnega medvojnega trpljenja in hitro je osvojila prebivalce obeh mest.

ALZASKA JELKA V TRŽICU

Že ob samem podpisu listine pobratstva, maja 1966, je pobratstvo prešlo formalne okvire stikov med dvema mestoma, saj je prišlo do spon-

Letošnji program sodelovanja s pobratim francoskim mestom predvideva v marcu obisk skupine francoskih smučarjev. Obiske bosta izmenjali pihalni godbi iz obeh mest, predvidena pa je tudi izmenjava obiskov delavcev zaposlenih v občinskih upravah. V Franciji bo najbrž letos spet gostovala tržička folklorna skupina. Mesti sta se tudi sporazumeli, da bi za prebivalce izdali posebne izkaznice, s katerimi bi imeli občani obeh mest določene popuste v gostiščih in tudi drugje.

SINDIKALNI STIKI Z BOROVLJAMI

Naš pregled stikov Tržiča s tujino ne bi bil popoln, če ne bi omenili še nekaterih oblik sodelovanja.

Tako ima občinski sindikalni svet in sindikalni organizaciji tovarne pil Triglav in tovarne kos in srpov že nekaj časa tesne stike s sindikatom železarne STEMAG v Borovljah in s krajevnim vodstvom sindikata v tem koroškem mestu. Prišlo je že tudi do obojestranske izmenjave delavcev obeh krajev, ki so se na srečanjih pogovarjali o delavski zakonodaji, socijalnih vprašanjih, samoupravljanju in družbenem standardu. Med seboj so imeli tudi številna tekmovalja v kegljanju in streljanju. Tržička bombažna predilnica in tkalnica že dalj časa sodeluje s češkoslovaškimi tekstilci v Ustiju nad Orlici.

Stikom s Koroško se je pridružil tudi občinski komite ZK v Tržiču, ki tesno sodeluje z okrajinom komitejem

KP Avstrije v Celovcu. Prišlo je že do izmenjave obiskov obeh partijskih vodstev in organizacije raznih pogovorov o političnem delovanju in gospodarski problematiki. Avstrijske komuniste je na teh pogovorih zlasti zanimalo naše samoupravljanje, delovanje občinske skupščine, zborov volivcev in metode dela z mladino. Ob zasedbi Češkoslovaške so imeli avstrijski in tržički komunisti pogovor o mednarodnem položaju, mladi Tržičani pa so v Celovcu sodelovali na srečanju mladih iz Celovca, Italije, Zahodne Nemčije in Tržiča. V prihodnje nameravajo poglobiti stike med krajevnimi partijskimi organizacijami iz Celovca in Tržiča.

SPORTNIKI IN DRAMSKA SKUPINA NA KOROSKEM

Številni prijateljski stiki, ki so zrasli v povoju letih med Tržičem in Koroško, so zlasti po letu 1960 dobili stalno obliko organiziranega sodelovanja. Omeniti moramo gasilce, športnike in dramsko skupino iz Tržiča.

Tržički gasilci so se v zadnjih letih večkrat srečali s koroškimi gasilci v Rožni dolini, Borovljah, Solah, Kapli ob Dravi, Bistrici v Rožu, Resniku, Sentjanžu in Glinah, koroški gasilci pa so večkrat prišli v Tržič. Gasilci z obeh strani meje so sodelovali tudi v skupni reševalni akciji v Rožni dolini. Tesno sodelovanje je tudi med gorskimi reševalci in planinci, ki so v zadnjih letih že večkrat sodelovali v skupnih reševalnih akcijah.

»TRŽIŠKI VEČER« V BOROVLJAH

V okviru sodelovanja med občino Tržič in Borovlje, so Tržičani pripravili v Borovljah »Tržiški večer, Boroveljčani pa »Boroveljski večer« v Tržiču. Tržička dramska skupina je lani uspešno gostovala z igrami Magda in Deseti brat v Bilčovsu in Selah na Koroškem.

Sodelovanje godbe iz Borovlje in Tržiča je postalno že tradicionalno. Obe godbi priderita vsako leto po več koncertov, med seboj pa si izmenjujejo tudi note.

S Koroške so zelo razširjena tudi športna srečanja v rokometu, šahu, namiznem tenisu in seveda smučanju ter motocrossu. Doslej je bilo več uspehov rokometnih turnirjev v Borovljah, Celovcu in Tržiču. V prihodnje nameravajo tržički športniki navezati tesne stike tudi s slovenskimi športnimi društvi v Rožni dolini, kjer imajo močno razvit nogomet in namizni tenis.

Iz tega kratkega pregleda tržičkih stikov s tujino lahko ugotovimo, da državna meja, ki ločuje Tržič po vrhu Karavank od Avstrije in drugih držav, ne pomeni za sodelovanje nobene ovire. Danes je povsem gotovo, da želja in volje za sodelovanje na obeh straneh ne manjka. Čeprav še tesnejše stike večkrat ovira pomanjkanje denarja, pa lahko kljub temu trdimo, da je Tržič s svojimi organizacijami in prebivalci lep primer ne samo obmejnega sodelovanja, temveč stikov med narodi nasprotni.

V. Guček

Gorenjska pod zemljo

Največja jama — Največji kristal — Medved nad Golnikom

Čudovito, a skoraj še neraziskano, je naše gorenjsko podzemlje. Od Pokljuke do Škofje Loke je stotero bazenov, jam in drugih podzemnih pojmov. Za nekatero so ljudje že zdavnaj vedeli, nihče pa se ni zanimal zaanje. Le pastirji so pazili, da bi vanje ne padla živila, in to je bilo vse. O nekaterih so nastale bajke o strahovih in podobno.

Sto in več let je že, odkar so kraški pojavi predmet znanstvenega raziskovanja. Pri nas je bila tega deležna v glavnem Postojnska jama in kraški svet v ožjem smislu. Gorenjska pa je domala še do danes ohranila svoje podzemno devištvoto. Morda prav zato, ker je njenam zmanjšost na površju dovolj in preveč za oči, za ljubitelje narave, celo za turizem. Se tega ne znamo predstaviti, uporabiti kot drugod. Mnogo takih pripomb je slišati.

PRESENEČENJA S POKLJUKO

Prva presenečenja so prisla s Pokljuko. Ugotovili so, da je pravzaprav tamkajšnja Medvedova konta največja jama v našem jugoslovenskem doslej znanem kraškem svetu. Velikanski prostor, katerega prodnata tla so rahlo nagnjena, je zaokrožen in meri v premeru 142 metrov, višina tega ogromnega podzemskoga prostora pa meri 57 metrov. Več kranjskih stolpnic in cerkev z visokim zvonikom bi lahko tam zgradili. Arheologi in raziskovalci kraškega sveta

pa so bili še posebno pozorni na čudovite kamenčke — prodnike, katerih so polna tla. Ta pojav uvrščajo v čas, ko so ledeniški tokovi utirali pot izpod triglavskih ledeniških tokov in še ni bila izdobljena današnja dolina, se pravi v čas, ko so vedeni tokovi bili v višini Pokljuke.

POD BABJIM ZOBOM

Na desni strani Save Bohinje, pod gornjimi sloji Jelovice, nad Bohinjsko Belo, kjer je še potnik iz doline pozoren na ostro, špičasto skalo, imenovano Babji zob, tam v bližini sta kar dve

jami. Ena od teh — Stara jama, ki je že zdavnaj znana, vsaj domačinom, in danes edina naša jama dostopna obiskovalcem, je turistično zanimiva. Vodič Miha Burja iz Kupljenika pa zna povedati veliko podrobnosti o jami, o dogodkih in dogodivščinah tam okrog nekdanjih, iz časa zadnje vojne itd. Nekoč se je tam ponesrečil mladinci, ki je padel v jamo. Zato je zdaj vhod zavarovan z železno ograjo in tudi sicer je urejeno za obiske.

V zadnjem času, zlasti pa lani, je izredno presenetila v bližini druga jama. Njen vhod je domala neviden; majhen skozi ozek rov, iz katerega pa pozimi veje topel zrak in se celo divjad tam greje. Jamarji so jo odkrili in zlezli vanjo po rovih. Globlje v podzemlju pa so prišli v večje prostore. Postali so pozorni na velike kristale, ki so na tleh med blatom. Izbrali so enega. Bila je 30 kg težka skala samih kristalov v premeru 40 cm. V Institutu za raziskavo Kra-

ZP Iskra Kranj

Organizacija

TOVARNA ELEKTROTEHNIČNIH IN FINOMEHANIČNIH IZDELKOV KRAJN

r a z g l a š a

PROSTI DELOVNI MESTI
vratarja in
gasilca - čuvaja

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- da so odslužili vojaški rok
- da niso bili obsojeni za kaznivo dejanje zoper Ijudstvo in državo ali za naklepno kaznivo dejavnijo zoper uradno dolžnost ali za kakšno drugo kaznivo dejanje, storjeno iz koristoljubja;
- da izpolnjujejo pogoje, ki so potrebni za dovojenje za posest in nošenje orožja.

Pismene ponudbe sprejema kadrovski oddelki tovarne Iskra, elektromehanika Kranj, Savska loka 4 do vključno 20. marca 1969.

Po jubilejnem zboru kranjskih planincev ob 70. obletnici njihove organizacije

Kjer dinar ni le dinar

V veliki občinski dvorani v Kranju je bil v torek Jubilejni občni zbor Planinskega društva Kranj. Zgodovinsko pot te organizacije je v kratkem orisal sedanj predsednik meddržavnega odbora gorenjskih planinskih društev tovarisi Franjo Klojčnik, ki je omenil dogodek na Stari pošti, kjer so se pred 70 leti zbrali ljubitelji naših gora in narave ter pod geslom: »Slovenske planine Slovencem!« začeli graditi Prešernovo kočo na Stolu, Valvasorjev dom in druge objekte, dvigali narodno zavest, ljubezen do planin ter krepili fizično in moralno moč, kar se je pokazalo zlasti v osvobodilnem boju. Po zadnji vojni so kranjski planinci vložili največ znoja, žuljev in sredstev za Krvavec, za češko kočo nad Jezerškim, za Smarjetno, za Dom kokrškega odreda na Kalšču in za številne druge objekte in poti.

Med drugimi gosti je kranjskim jubilantom čestil tudi predsednik Planinske zveze Slovenije dr. Miha Potočnik, ki je zlasti omenil družbeni, moralni, zdravstveni in vzgojni pomen planinstva, kar je povhvalno zlasti v Kranju, kjer je izmed okrog 2100 članov več kot polovica pionirjev in mladine. »Ves trud, delo in tudi sredstva so tu bogato naložena, kajti pri tem dinar ni le dinar, ampak mnogo več. Vsak dober planinec je tudi dober delavec, dober državljan,« je dejal dr. Potočnik.

Poročilo o delu društva v zadnjem letu, ki ga je podal predsednik dr. Ivo Valič, je bilo polno številki in uspehov. Poleg dejavnosti na območju društva je omenil tudi sodelovanje z zamejskimi planinci, zlasti ob lanski gradnji prve slovenske planinske koče pod Kepo na Koroškem,

prijateljske stike z Alpenvereinom iz Beljaka in podobno.

Najzavahnejše je vsekakor delo mladih v njihovih 11 sekcijah po šolah. O tem že pove samo nekaj številk, da so imeli lani 50 predavanj s prikazovanjem barvnih diapozičiv, 61 skupnih izletov, široko medsebojno tekmovanje pod naslovom Mladina in gore, ki se je zaključilo s kvalitetno prireditvijo v kranjskem kinu Center. S takim tekmovanjem nadaljujejo tudi letos. Prav tako so mladi sami organizirali in izvedli mnoge pohode, seminarje in tečaje, orientacijska tekmovanja in druge akcije lokalnega, področnega in republiškega merila, s katerih so vedno odnašali pokale.

Alpinisti so samo lani izvedli 341 vzponov v domačih in tujih gorstvih v počastitev 70. obletnice društva pa so

pred kratkim sprejeli sklep za samostojno odpravo na enega še neosvojenih sedemtisočakov v gorskem vencu med Himalajo in Pamirjem. Jamarski odsek »podzemskih planincev« kot jim pravijo, je med najboljšimi v repub-

dr. Ivo Valič

liki, edini na Gorenjskem in so bili prav lani nagrajeni. Gorski reševalci, ki prav tako spadajo v področje kranjskih planincev, so lani več kot štiridesetkrat šli na pomoč. Kot je dejal njihov načelnik dr. Zavrnik Gorazd so bile 4 nesreče še posebno hude in v dveh primerih, če bi ne bilo sodelovanja z helikopterjem, ne bi ponesrečenec rešili življenja. Gorenjska partizanska pot, kot je poročal Andrej Brovč, je vedno bolj obiskana. Ta vodi od Kamnika prek Kamniških planin, Karavank, Stola, Julijcev, Polkjuk, Cerknega in Škofjeloškega gricjevja do Kranja in ob tem nudi obiskovalcem možnost ogleda mnogih spomenikov, grobišč in obeležij iz zadnje vojne.

Prav tako je bila delovna Gorska straža, markacijski odsek s popravili in označevanjem poti, tako da je podpredsednik občinske skupščine pozdravil govoru, da sem upravičeno dejal v sone Kranj Janez Sušnik povje to društvo med najbolj delovnimi in najbolj množičnimi v občini.

Na zboru so podelili 118 priznanj najzaslužnejšim še živečim organizatorjem planinstva in nekaterim organizacijam. Gimnazijski pevski zbor in recitatorji šole Stane Zagarija so zaključili slovesnost.

KAJ PRAVI PREDSEDNIK?

Dr. Ivo Valič, znan alpinist in gorski reševalci, je bil znova izbran za predsednika. Poskali smo ga v bolnišnici za ginekologijo in porodništvo, kjer je prav tako priljubljen kot med ljubitelji narave, ter ga zaprosili za nekaj odgovorov o problemih in perspektivah kranjskih planincov.

»Najprej o mladini. Goštje iz Ljubljane so na zboru izrekali laskave pohvale, češ da je PD Kranj med najmlajšimi v Sloveniji, saj je okrog 65 odstotkov članstva mlajših od 25 let. So ob tem izrabljene vse možnosti za nadaljnjo razširitev vrst in kakšne so oblike dela, da imajo mladi v tej organizaciji ustrezno zadruženje?«

»Možnosti še zdaleč niso izkoriscene, saj imamo mladinsko sekcijo le na 11 osnovnih šolah. Je pa še mnogo osnovnih in drugih šol, kjer bi lahko delovale sekcije. Delo pa je odvisno predvsem od vodje, mentorja sekcij, ki je običajno pedagog in planinar. Le njim se lahko zahvalimo, da so te sekcije tako aktivne. Žal pa takih mentorjev ni povsod. Upam, da nam bo letos uspelo ustanoviti vsaj še dve sekcije.«

»Ob 70. obletnici je predvidenih več pomembnih akcij in prireditiv. Od katerih pričakujete največ?«

»Vsem prireditvam ob letošnjem jubileju, ki se bodo vrstile skozi vse leto, želimo dati kar največ poudarka z željo, da prikažeemo pomemb-

nost, veljavo in koristnost naše organizacije, da si pridobimo še več novih članov. Pričakujemo si, da bi bile vse prireditve kvalitetne in čim bolj množične. To velja za tekmovanje med mladinskimi sekcijami pod naslovom »Mladina in gore« z množično zaključno prireditvijo ob koncu šolskega leta, fotografika razstava znatenosti, posebnosti in lepot naše okolice, ki jo pripravljamo skupno z Mestnim muzejem in Fotoklubom Kranj, našemu jubileju bo posvečena številka Planinskega vestnika, na sporednu bosta ena ali dve kulturni prireditvi kot tudi zabavna prireditve in nekatere druge akcije.«

»Kot smo slišali na zboru, so se vaši alpinisti oddeličili za zahtevno ekspedicijo v Hindukuš ali na Karakorum. Ni mar v tem preveč poguma enega samega društva? Kakšni so upi tudi za materialno zagotovitev take akcije? Kakšen je prvi odmet na vaš poziv na članstvo, delovne organizacije itd.?«

»Prve priprave so že stekle. Sklep Planinske zveze Slovenije, da nam zaupa ter delno tudi financira to izvedbo, je zelo veliko priznanje ne samo našim alpinistom in društvu, ampak vsem občanom kranjske komune. Zaradi letošnje himalajske odprave bo naša odprava šla na pot verjetno šele v prihodnjem letu. Tako se bodo urešnili dolgoletna prizadevanja in želje kranjskih alpinistov, da bi si tudi v evropskem in moradu celo v svetovnem merilu pridobili veljavno mesto. Moram priznati, da smo že v prvih razgovorih dobili vso podporo tudi od najvišjih občinskih predstavnikov. Ne dvomim, da bi ne mogli uspeti s skupnimi močmi. Z zbiranjem prispevkov smo začeli najprej med svojimi člani. Ta delež ne bo velik, bo pa imel veliko moralno vrednost.«

»Po prejšnjih izgubah je letošnji saldo končno pozitiven za okroglo 15.000 din. Potrebu pa so še večje: adaptacija Doma na Kalšču, Vodič GPP itd. Na zboru je bilo slišati prispevke, da bi moralno biti planinstvo deležno večje družbene pomoči. Kaj mislite o tem?«

»Res. Prav tam pa smo tudi slišali, da je letos občina dodelila mladinskemu odseku 4500 din. To ni veliko, ni enakovredno dotacijam, ki jih dodeljuje podobne ali manj množične organizacije, niti ne bo zadostovalo. Vendarsko pa to ohrabruje, saj pomeni moralno podporo našim pričakovanjem. Sicer pa smo se obrnili tudi na nekatere ustanove in podjetja. Morda bo nekako šlo.«

Tako, nekako, se pravi z optimizmom, z dobro voljo, ob ljubezni do narave, kot je bilo skozi 70 let, se nadaljuje še danes. Planincev pač ničesar ne ustavi.

K. Makuc

sa v Postojni so bili presenečeni. Tudi angleški kolegi so se čudili temu podzemnemu biseru kot edinstvenemu primeru, saj ga ocenjujejo na starost od 700.000 do milijon let. S ponosom so tej jami dali ime Kristalna jama.

MEDVEDI, NETOPIRJI IN SE KAJ

Zanimiva najdba je bila tudi v tako imenovani Vazničarjevi zjavki nad Golnikom, kjer so jamarji podrobnejše ogledali kakih 30 metrov dolgo jamo. Tam so našli del celjusti z dvema velikima zomboma, za katere so strokovnjaki ugotovili, da pripadajo nekdanjemu jamskemu medvedu. Starost te najdbe naj bi bila 20.000 do 60.000 let. Prav tako zanimive podobne najdbe so v nekaterih drugih naših jama, ki so jamarji raziskovali zadnjih leta. Sem sodi zanimiva jama na Kočeniku pri Gorjah, ki ima v štirih nadstropjih razpredeno pravo omrežje rorov, tako da se je skupina jamarjev zgubila, dolgo tavalna in le po naključju našla pot nazaj. Tudi Turkovo brezno pri Podnartu še ni raziskano. Lani so odkrili nov rov. Tam so mnoge manjše dvorane povezane z rovi. Zna-

na in še neraziskana je jama pri Cerkljah, Bidovecovo brezno v Besnici, Lubniška jama, Dobruška jama in številne druge. Privlačni sta, kakor pravijo jamarji, tudi obe jami pod Kanceljem pri Sk. Loki, tako imenovano Marijino brezno in Hudičeva jama.

PRETIRANA SKROMNOST

O vsem tem vedo pripovedovati člani jamarskega odseka pri Planinskem društvu v Kranju. Jame, tako bi rekli, ne sodijo v planinstvo. Vendar ni tako. Gre le za to, kje je ta dejavnost razvita. Pri nobenem planinskem društvu Gorenjske, čeprav so na kraškem področju, ni jamarske dejavnosti. Razen PD Zelezničar Ljubljana so edino kranjski jamarji tudi najbolj delavni. Zato ne raziskujejo le gorenjskega podzemnega sveta, marveč pomagajo in sodelujejo tudi z jamarji v drugih krajih, na drugih območjih. S tem si bogatijo izkušnje. Načelnik kranjskih jamarjev Karel Lipovec je za svoje delovanje tudi zaslужeno prejel visoko odlikovanje Društva za raziskavo jama Slovenije. V odseku je sedaj 17 članov. V petih letih, kolikor časa Karel vodi to de-

javnost, so se za silo opremili s potrebnimi vrvmi, žičnimi lestvami, svetilkami in drugo opremo. Toda zelo skromno, večnoma sami. Čelade so na primer šli iskat k zasavskim rudarjem, in sicer take, ki so bile že za odmet. Naklonomer je izdelal Karel kar sam. In tako mnogo potrebščin. Skratka, jamarji so domala vsak prost dan, zlasti vsako nedeljo kje, da raziskujejo podzemni svet in to predvsem za svoje stroške. Samo veselje, ljubezen do podzemnega sveta jih spodbuja.

Pri vsem tem pa se vsiljuje vprašanje, ali ni tu pretirana skromnost? Ne zasuži naš podzemni svet več pozornosti, več pomoči, širšo organizacijo. Planinsko društvo prav letos slavi 70. obletnico delovanja. Jamarstvo v njenem okviru pa je novo. V glavnem se je začelo po zadnji vojni. Vsaj v načrttem smislu, da vsako jamo zabeležijo, jo opišejo, slikajo, skicirajo in premerijo. Letošnjemu jubileju so jamarji v resnicu dodali lep prispevek uspehov. Pričakovati bi bilo le, da bi ta dejavnost dobila večjo veljavo, priznanje in pomoč tudi zunaj društvenih vrst.

K. Makuc

Gorski levi z (G) grivo

Candy, Gobček, Ringo, Maži, Jogi, Temaž, Muc... Prav nič čudna imena niso to. To so le taborniška imena tabornikov odreda Gorskih levov z Duplice pri Kamniku. Ta odred, ki je najbolj delaven na Kamniškem, ima v svojih vrstah prek štirideset Popajev, Bobrov, Planik, Bambijev — to so medvedki, manjkajo pa jim le Čebelice.

Mladi taborniki se zbirajo v klubskih prostorih Svobode Duplica in prav zato, ker nimajo svojega prostora, morajo imeti opremo kar posamezniki po svojih domovih. (Se sreča da nimajo dosti opreme!). Imajo dva uporabna šotorja, medtem ko so trije neuporabni. Eden je raztrgan, drugemu manjkajo palice... Seveda taborniki niso tudi brez svojega kompara, srajce in drugo opremo pa imajo taborniki sami.

Njihov načelnik je upokojenec Andrej Koželj in prav njemu se morajo zahvaliti, da so delavnin in da obstajajo skupaj.

Obiskal sem jih na enem od njihovih sestankov, toda imel sem smolo — ni ga bilo (prišlo je le nekaj tabornikov). Tisti, ki so prišli, so se jezili drug na drugega, kje so drugi člani; očitno so se bali, da bo načelnik izvedel, da niso imeli sestanka (upajmo, da načelnik ne bo bral teh vrstic!). Ni mi bilo težko ugotoviti, da se načelnika bojijo prav vsi in da je on »duša« njihovega življenja in dela.

Seveda so imeli sestanek tudi tisti dan. Razložiti so mi morali namreč sestavo njihovega odreda, povedali pa so mi tudi na kratko o njihovem delu. Najbolj je bila zgovorna Marinka, vodnica Planik, ki je vedela povediti kar preveč za mojo beležnico:

»Naš odred sestavlja klub Popaj, v katerega je vključeno 12 mladincov nad 18 let; vod Bobrov vključuje sedem fantov od 12–18 let, v vodu Planik nas je osem deklet od 15–18 leta. Bambiji pa so pripravniki-medvedki od 7. do 12. leta. Odredova uprava se sestaja vsakih štirinajst dni, v njej pa so vsi vodniki posameznih vodov. Dvakrat so že tekmovali na ROT, klub Popaj je v Tržiču dosegel prvo mesto v orientacijskem tekmovaljanju, maja lani so Planike zasedle prvo mesto v orientacijskem teku, v Gozdno šolo Bohinj so poslali pet medvedkov, med seboj pirejajo različna tekmovaljanja ob dnevu tabornikov in za slovo od počitnic pa zakurijo taborne ognje.«

Seveda pa so najbolj ponosni na republiškega prvaka v lokostrelištvu. To je Krivojot Iztok-Stan, ki je še medvedek pa že tako odličen lokostrelec.

V njihovi grivi sem pod rubriko Puščice izstreljene na lokostreliškem tekmovaljanju — prvenstvu lahkó prebral:

Naš novospečeni republiški prvak Stan je stal na avtobusni postaji v Ljubljani. V roki je ponosno držal lok, pa pride mimo neki nadbebdni tovarji Pametnjakovič in ga vpraša, kje je smučal. Stan je bil užaljen (in ponosen), ker je moral (in smel) tudi njemu razlagati kot mnogim drugim prej in kasneje, da je on Stan, član Gorskih levov z Duplice. Republiški prvak v strešjanju z lokom na ležeči cilj premera 1 m in razdaljo 30 m za vse starostne kategorije za leto 1968.

Da, prav ste prebrali. Gorski levi niso brez svoje Grive. To je njihovo glasilo, z glavo leva, kamniškim sedлом in taborniškimi znaki na naslovni strani. Do sedaj so izdali tri številke, izdajajo pa jo občasno, ko se jim nabere dovolj prispevkov. O svojem listu so se pogovarjali že na lanski konferenci, proti koncu leta pa so se Bambiji ojačali in izdali prvi dve številki. Nato so se domenili,

bo Griva glasilo celotnega odreda. Ob novem letu je že izšla tretja številka okrepljena z dopisi dopisnikov drugih vodov. Glasilo izdajajo v 200 izvodih, urednik pa je Mare, po taborniško (če sem iz Grive prav ugotovil) Jogi. V roke mi je prišla njihova tretja številka. V njej so s slikami prikazali Gozdno šolo 68, Candy pripoveduje o tekmovaljanju z lokom, Gobček govori o levji požrešnosti v Križah, nadvise zanimive pa so sledi divjih živali. Seveda Levi niso tudi brez svojega horoskopa, v kotičku za leve pa sta natisnjeni pesmi Bor do bora stoji in Mrzel veter tebe žene, ter nagradne križanke in vprašanja. Na zadnji strani pa je Candijev dnevnik iz Gozdne šole 68. Precej pestra in zanimiva je vsebina njihove Grive, je košata in kosmata in najbrž se bo nabralo dovolj prispevkov za novo, še bolj kosmato in košato.

T. Smolnikar

Turistično društvo v Železnikih

V sredo, 26. 2. 1969, je imelo Turistično društvo Železniki svojo redno 1. sejo po letošnjem občnem zboru. Na seji so se premilevala razna vprašanja o ureditvi kraja, o 7. čipkarskem dnevu in o razdelitvi sredstev.

O ureditvi samega kraja je bilo precej govora o smeteh, ker v kraju niso urejeni prostori za odlaganje smeti in prebivalci večinoma vse odpadke odlagajo v reko Soro. Ce je ta večja, smeti odnša, če pa je manjša, pa smeti ostajajo ob strugi. Tajnik krajevne skupnosti je nato pojasnil, da se o prostorih za smeti že razgovarjajo s pristojnimi občinskim organi in upa, da bo to v bližnji prihodnosti rešeno. O čistoči je bilo tudi govora po sami cesti skozi Železnike, ker otroci kupujejo razne slaščice v trgovinah, gostilnah in prodajalnah kruha. Otroci odvijejo slaščico in papir vržejo na cesto, le-tega pa potem veter nosi gor in dol. V glavnem so koši za take odpadke že postavljeni, vendar redko kdo upošteva, da bi tak odpadek vrgel v koš.

F. M.

Za boljšo zvezo z Jesenicami

Z avtobusno zvezo, vpeljano pred nekaj leti, se je znatno izboljšala povezava Blejske Dobrave z Javornikom in Jesenicami. So pa še vedno presledki, ko ne pelje avtobus tudi tri ure in več. Tako na primer ni od 8.45, ko odpelje avtobus oz. od 9.30, ko odpelje vlak z Dobrave, nobenega prevoznega sredstva do 13., to je kar štiri ure. Tudi zvečer je tako, ko odpelje avtobus z Dobrave ob 18.10 in naslednji še ob 21.30 in prav tako vlak.

V smeri Jesenice-Blejska Dobrava pa je tak presledek od 19.55 do 21.15 in v tem času mora marsikdo peš z Javornika na Dobravo ali na Lipce.

Lipce in Blejska Dobrava imata precejšnje število prebivalstva, ki so navezani na Jesenice in Javornik. Zele si, da bi morda uveli nove vožnje ali pa se priključili na avtobusno progo Jesenice-Koroška Bela.

srš

Občni zbor planincev iz Gorij

V nedeljo, 2. marca, so imeli člani planinskega društva Gorje svoj občni zbor, že štirideseti po vrsti. Iz poročil je bilo razvidno, da je bilo delo društva lani zelo pestro. V društvu je sedaj včlanjenih 682 članov, med njimi precej mladih. Na zboru so menili, da imajo premovali vodice, ki bi se ukvarjali z mladimi in jih vodili v naravo in gore. Sicer pa menda tudi v drugih planinskih društev glede tega ni bolje.

Sklenili so, da bi bilo treba obnoviti opuščeni Partizanski prelaz med Staro Poljukovo in Zatrnikom. Dru-

štvo skrbi za dve gorski postojanki za dom Planika in Dolič. Oba domova pa sta potrebna temeljite preureditve. Vodne rezervoarje bodo skušali urediti kar v sami steni Triglava. Za ureditev obeh domov bi potrebovali okoli 36 milijonov starih din. Pomoč pri adaptaciji je gorjenjskim planincem obljudil član upravnega odbora pri PZS. Obenem pa jim je ob štiridesetletnici društva izročil diplomo Planinske zvezde Slovenije. Prizadvenim članom pa so za štiridesetletnico podelili častne znake. J. Ambrožič

Zbor turističnega društva Cerkle

Na minulem občnem zboru Turističnega društva v Cerklejih so ugotovili, da je bila društvena dejavnost v minulem letu zelo pestra. Organizirali so več prireditv, od katerih je bilo mogoče najpomembnejše tekmovaljanje vasi v kar najlepši ureditvi hiš, vrtov in dvorišč. Lepo je uspela tudi razstava cvetja, saj si jo je v štirih dneh ogledalo več tisoč obiskovalcev.

Sklenili so, da bo ta razstava postala tradicionalna. Omeniti moramo tudi prreditvi kot sta bili Planinarski dan in pa Coklarski dan na Krvavcu.

Letos nameravajo urediti društvene prostore v prostirih avtobusnih postajah v Cerklejih, kjer bi bila tudi informacijska pisarna, prodaja spominkov in drugo.

-an

Ne tako, Creina!

Dogodek na katerega kot občan kranjske občine nisem ponosen, je resničen. Zgodil se je v petek, 28. februarja, popoldne v avtobusu podjetja Creina iz Kranja. Da bom razumljivejši in točnejši, bom opisal dogodek tako, kakor sem ga imel možnost videti in kot je potekal.

V petek, kakor sem že zapisal, sem ob 16.05 vstopil na avtobus Creine iz Kranja. Namnenjen sem bil v Ljubljano. Potnikov ni bilo veliko. Ko se je avtobus premaknil, sprevidnik pa ni bil v njem. Ujet ga je zadnji trenutek. Bil je brez sprevidnika, kar ni nič čudnega, saj je šel, po njegovih besedah, v Ljubljano »čakat ženo«. Sprevidnika, ki bi moral v avtobusu opravljati svojo sprevidniško nalogu, očitno ni bilo.

Vozili smo proti Ljubljani, ko se je neslužbeni sprevidnik, če ga tako imenujem, dvignil (po razgovoru s šoferjem) in začel POBIRATI denar. Recem POBIRATI, saj za PLAČANO VOZNO CENO NOBEDEN IZMED NAS NI DOBIL VOZNE KARTE!! Nič čudnega, saj, kot smo lahko videli, sprevidnik voznih kart sploh ni imel. Bili smo presenečeni. Nekateri pot-

niki so se popolnoma upravičeno razburjali in plačali, drugi pa smo to storili brez besed, a nič manj začuden. Na vprašanje potnikov, zakaj to počenja in kako si to upa, je hladnokrvno odgovarjal: »Nimam kart, in neprizadeto zmigoval z rameni.«

Ko smo v Ljubljani izstopali, smo vprašali šoferja, zakaj tako početje. Odgovoril je, da »pravega sprevidnika ni bilo in da »bodo krivci že odgovarjali.«

Pravilno, da odgovarja. Samo, tovariš iz Creine, tovariš sprevidnika, ki je brez voznih listkov potiral denar za vozno ceno, tovariš sprevidnika, ki ga iz ne vem kakšnih vzrokov ni bilo na službeno dolžnost, ali poznate naše občutke in vtise po tej vožnji. Verjetno ne, drugače kaj takega ne bi počenjali. Čeprav je potrani denar prišel v blagajno podjetja, se vseeno čutimo oškodovan. Ne materialno! Vozno ceno bi tako ali tako morali plačati. To je dolžnost potnika. Prizadeta pa je naša potniška zavest, da za pošteno plačano vozno ceno dobis vsaj — VOZNI LISTEK!

Se enkrat: Ne tako, tovariši iz Creine! Jože Košnjek

Razširjena dejavnost AMD Domžale

AMD Domžale je ena izmed tistih društev v Domžalah, ki delajo najmarljiveje, pa je vendar o njih najmanj slišati. Prav je zato, da dejavnost društva, ki se je predvsem v zadnjem času zelo razširila, najde svoje mesto tudi na stranah našega časopisa.

Prav gotovo je največji poses vseh članov AMD Domžale dom, ki so ga v preteklih letih gradili povečini z lastnimi sredstvi. Dom, ki je zrastel na periferiji Domžala, bi bil lahko v ponos tudi večjim kolektivom, ki delajo v veliko boljših pogojih. Če odmislimo nekaj kreditov, ki jih je društvo dobilo, vidi-

mo, kakšno delo je bilo opravljeno, saj je v domu — kateremu društvo namenava v perspektivi dograditi še en trakt — dovolj prostora za vse tiste, ki jim je skupen duh po bencinu. V domu so štiri garaje, upravni prostori, učilnice za bodoče voznike, pralnica, mehanične delavnice in drugo.

V društvu se je v preteklosti razvila tudi bogata športna aktivnost. Rezultat tega je, da je društvo tudi letos dobilo organizacijo ene izmed dirk za državno prvenstvo v go-cartu.

Brojan

Sola za smučarje - tekače v Železnikih?

Prihodnji petek (7. marca) bo v Železnikih ustanovni občni zbor smučarskega kluba Alples. Delavski svet istoimenskega podjetja iz Češnjice je namreč na zadnji seji sprejal sklep, da prevzame pokroviteljstvo nad smučarji, ki so doslej delovali v okviru telovadnega društva Partizan. Tekači, skakalci, alpinci in sankaci bodo od slej lahko redno trenirali in tekmovali, kar prej, spričo pomanjkanja sredstev ter opreme, niso mogli. Razen te-

ga ima pokrovitelj v načrtu ustanovitev tekaške smučarske šole, ki jo bodo vodili znani strokovnjaki. V njej naj bi se vzgajali mladi talenti, ki jih ni malo in ki bi se kasneje utegnili razviti v vrhunske tekmovalce. Vse torej kaže, da bo poleg planinske skakalne šole v Poljanah in poleg alpske smučarske šole pri Škofjeloškem klubu Transturist na območju občine Škofja Loka, v Železnikih, začela delovati še tretja, tekaška smučarska šola. — ig

Kamnik DUPLICA
5. marca amer. barv. film
VERA KRUZ ob 19. uri
6. marca amer. barv. film
VERA KRUZ ob 18. uri
7. marca amer. barv. film
DESET ZAPOVEDI, I. DEL
ob 19. uri

DESET ZAPOVEDI, II. DEL
ob 18. uri, angl. barv. CS
film DOLGOTRAJNI DVO-
BOJ ob 20. uri

Jesenice RADIO

5. marca nemško-španski
barv. CS film ZLATA BOGI-
NJA RIO DONA

6. marca amer. film TRI-
JE VOJNI TOVARISI
7. marca jugoslov. film
OPERACIJA BEOGRAD
Jesenice PLAV2

5. marca amer. film TRI-
JE VOJNI TOVARISI

6.-7. marca amer. barv.
CS film PRIVATNI DETEK-
TIV

Dovje — Mojstrana

6. marca sovj. barv. CS
film VOJNA IN MIR, I. DEL

Kranjska gora

6. marca nemško-španski
barv. CS film ZLATA BOGI-
NJA RIO DONA

Radovljica

5. marca italij. barv. film
AGENT SIGMA 3 ob 18. uri,
franc.-amer. barv. film PET
FANTOV ZA SINGAPUR ob
20. uri

6. marca italij. barv. film
MLADEFNIC, KI JE ZNAL
LJUBITI ob 20. uri

7. marca italij. barv. film
AGENT SIGMA 3 ob 20. uri

Skofja Loka SORA

5. marca jugoslov. film
LELEJSKA GORA ob 18. in
20. uri

6. marca nemški film ZA-
KONSKI CETVEROKOTNIK
ob 20. uri

7. marca nemški film ZA-
KONSKI CETVEROKOTNIK
ob 18. in 20. uri

Kino

Kamnik DOM
5. marca amer. barv. film
DESET ZAPOVEDI, I. DEL
ob 18. in 20. uri

6. marca amer. barv. film
DESET ZAPOVEDI, II. DEL
ob 18. in 20. uri

7. marca amer. barv. CS
film SWINGER ob 18. in 20.
uri

Kranj CENTER

5. marca angl. barv. CS
film DOLGOTRAJNI DVO-
BOJ ob 16., 18. in 20. uri

6. marca amer.-franc. barv.
CS film GORI PARIZ ob 16.
in 19. uri

7. marca amer.-franc. barv.
CS film GORI PARIZ ob 16.
in 19. uri

Kranj STORZIC

5. marca amer. barv. CS
film SWINGER ob 16., 18. in
20. uri

6. marca angl. barv. CS
film DOLGOTRAJNI DVO-
BOJ ob 16., 18. in 20. uri

7. marca amer. barv. film
DESET ZAPOVEDI, I. DEL
ob 16. uri, amer. barv. film

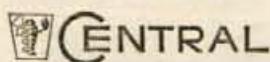
8. marca amer. barv. film
DESET ZAPOVEDI, II. DEL
ob 18. uri

GOSPODARSKE ORGANIZAC. IN POSAMEZNIKI

POCASTITE ŽENE ZA NJIHOV PRAZNIK

8. marec

v hotelu Grad Hrib v Preddvoru pri Kranju. Hotel rezervira prostore po vaši želji in pripravi jedila. Za večja naročila izredni popusti. Rezervacije v recepciji hotela ali na tel. št. 74-111.

KRAJN

Se priporoča
HOTEL GRAD HRIB

Prodam

Prodam nov električni STE-
DILNIK. Zevnik Albin, Ljubljanska 38, Kranj 880

Prodam PRASICKE, 7 tednov stare, in SEME črne de-
telje. Suha 18, Kranj 881

Prodam PRASICKE, 6 tednov stare. Rupa 6, Kranj 882

Prodam BIKA in TELICO.
Naslov v oglasnem oddelku 883

Prodam dve KRAVI. Pod-
reč 12, Medvode 884

Poceni prodam desni STE-
DILNIK gorenje. Likozar, Kranj, Jenkova 2 885

Prodam levi STEDILNIK,
dobro ohranjen, MIZO in tri stole. Kmetijsko posestvo,
Potoč 2, Preddvor 886

Prodam SPALNICO. Čarman Alojz. Naslov v ogla-
nem oddelku 887

Prodam večjo količino se-
menskega KROMPIRJA igor.
Naklo 39 888

Prodam STRUZNICO, dol-
žina struženja 70 cm. Cena
3000 N din. Naslov v ogla-
nem oddelku 889

Poceni prodam dobro ohra-
njeno SOBNO OPRAVO zara-
di selitve. Ogled vsak dan na
Sempetrski 42, Stražišče pri
Kranju

Motorna vozila

Prodam FIAT 750, letnik
1966 v zelo dobrem stanju.
Jelenčeva 27, Kranj 890

Ugodne prodam dobro
ohranjen FIAT 500 C, topolino.
Sp. Brnik 11, Cerknje 891

Izžrebani AVTO škoda 1000
MB pri KB takoj prodam.
Kalan Anica, Virmaše 16, Šk.
Loka 892

Kupim

Kupim avtomobilsko (klju-
ko) priključek za prikolico
VW. Studen, Pangeršica 6,
Golnik 892

Kupim suhe smrekove PLO-
HE. Naslov v oglasnem od-
delku 893

Isčem LOKAL okrog 30 m²
za obrt na prometni točki v
Kranju. Ponudbe poslati pod
»mirna obrta« 894

Nujno isčem opremljeno
SOBO v Kranju ali okolici.
Ponudbe poslati pod »SAVA«
894

Zaposlitve

Isčem žensko, ki bi po slu-
žbi pomagala na mali kme-
tiji. Dam hrano in stanova-
nje. Naslov v oglasnem od-
delku 895

Isčem kvalificirano KUHA-
RICO, restavracija »DETE-
LJICA« Bistrica — Tržič
896

Pri zahvali FELIXA
STARETA je pomotoma
izostala zahvala gasilcem
za častno stražo in števil-
no spremstvo s praporji.

Preklici

Izjavljam, da so besede, ki
sem jih govorila o TICAR
MARTI, Prebačevu 3, ner-
esnične, zato jih obžalujem in
se ji zahvaljujem, da je od-
stopila od tožbe. Nahtigal
Magda, Voglje, Senčur
897

Sporočamo, da je nenadoma preminil

Valentin Mlakar

rez. kap. I. kl., član organizacij VVI, ZB NOV in ZK ter dolgoletni predsednik organizacije ZROP občine Kranj.

Zvestega in delovnega tovariša bomo ohranili v trajnem spominu.
Od njega se bomo poslovili v sredo, dne 5. marca 1969, ob 16.30 na pokopališču
v Zagorju ob Savi.

OBCINSKI ODBOR ZZB NOV KRAJN
DRUŽBENOPOLITICNE ORGANIZACIJE
TERENA ZLATO POLJE

OBRTNO PODJETJE

Bistra

SKOFJA LOKA

obvešča

CENJENE STRANKE,

da najkasneje do 31. 3. 1969
vzamejo v kemični čistilni-
ci in pralnici oblačila, ki
so bila oddana v letu 1968
ali prej, ker po tem roku
podjetje ne bo odgovarjalo
za sprejet robo.

Za koristenje naših storitev
se toplo priporočamo.

AMD PODNART

obvešča

da je pričetek tečaja za
voznika ABC kategorije v
nedeljo, 9. 3. 1969 ob 8. uri
v domu AMD.

SEJEMSKE CENE kmetijskih strojev!

Sporočite samo svoj na-
slov in oglašil se bom.

Zastopnik Agrotehnike

KALAN STANKO

Poljščica 4, p. Podnart

Izdaja in tiska CP »Go-
renjski tisk« Kranj, Ko-
roška cesta 8. — Naslov
uredništva in uprave lista:
Kranj, Trg revolucije 1
(stavba občinske skupščine) — Tek. račun pri SDK
v Kranju 515-1-135. — Te-
lefon: redakcija 21-835
21-860; uprava lista, ma-
looglašna in naročniška
služba 22-152 — Naročni-
ci: letna 32, polletna 16 N
din, cena za eno številko
0.50 N din. Mali oglasi:
beseda 1 N din, naročniki
imajo 10% popusta. Ne-
plačanih oglašov ne ob-
javljamo.

Vlom v trafiko

Na Ljubljanski cesti v Kranju je v noči od nedelje na ponedeljek neznanec vlomil v Trafiko TT Ljubljana. Z neznanim predmetom je razbil steklo izložbe in nato pobral iz nje nekaj gaterijskih predmetov in cigaret. Uslužbenec UJV v Kranju raziskuje vlom. — Foto: F. Perdan

Zastoj na Poljanski cesti

V ponedeljek, 3. marca, je bila Poljanska cesta v Škofji Loki zaprta za ves promet od dvanaeste pa do petnajste ure. Tovorni avtomobil s prikolico skopske registracije je namreč zaprl vso cesto, potem ko je zaradi nepreglednosti na cesti voznik zavozil na skrajni desni rob in je zato prikolica zdrseala pod cesto. Večji del avtomobila pa je ostal na cesti in tako one-mogočil ves promet.

**DRUZABNO
PRIREDITEV
S PLESOM PRIREJA
OB DNEVU ZENA
8. marca**

v restavraciji

Park

KOLEKTIV

**DPD Svoboda Primskovo
priredi**

v nedeljo, 9. marca 1969
ob 18. uri v Zadružnem
domu na Primskovem
veselolgoru

VDOVA ROSLINKA

Prodaja vstopnic 2 uri
pred predstavo pri blagajni.

Vabljeni

Sporočamo žalostno vest, da je doirpela naša ljubljena mama, stara mama, sestra, teta in sestrična

Marija Gabrič
Kovačeva mama izpod mesta

Pogreb drage pokojnice bo v sredo, 5. marca 1969
ob 15.30 izpred krišča na kranjsko pokopališče.

Žalujoči: hčerka Danica, družine
Šinkovec, Gabrič, Nagy,
Blažič.

Kranj, Ljubljana, Zagreb, Beograd, dne 3. marca 1969

Avtomobil je trčil v ograjo

V vasi Grad pri Cerkljah se je v nedeljo, 2. marca, popoldne zaletel v betonsko ograjo osebni avtomobil, ki ga je vozil Anton Zorman iz Dvorij pri Cerkljah. Nesreča se je pripetila, ker je avtomobil zaradi nepriemerne hitrosti v dvojnem ovinku zaneslo s ceste v ograjo. Sopotnica v avtomobilu je bila laže ranjena, medtem ko je na vozilu za 2000 N din škode.

Fotoreporter bi skorajda postal žrtev hlodov, ki so v petek dopoldan na cesti pri Plevni (Škofja Loka) zgrmeli s tovornjakom LJ 272-53. Brezbržni šofer do vrha naloženega avtomobila je govoril nekaj o ograji, ki da je popustila. Nikogar ni bilo, ki bi vozilo ustavil. — Foto: F. Perdan

Cesta Kranj—Škofja Loka je letošnja huda zima precej načela. Delavci Cestnega podjetja Kranj sicer že krpajo luknje v asfaltu, toda tistih nekaj lopat peska najbrž ne bo kaj prida zaledlo. — Foto: F. Perdan

Naš komentar

Jeseničani spet najboljši

Minuli teden je bilo na smučarskih Vitranc v Kranjski gori končano letošnje državno prvenstvo v alpskih disciplinah za mladince in mladinke. Največ uspeha so spet imeli tekmovalci z Jesenic in so s tem dokazali, da gredo po stopinjah svojih starejših klubskih tovarišev.

Državni prvaki v posameznih disciplinah so postali: smučarji — starejši mladinci: Straus (Jesenice), mlajši mladinci: Bernik (Jesenice), starejše mladinke: Kramar (Tržič), mlajše mladinke: Jocif (Triglav); slalom: starejši mladinci — Jammik (Branik), mlajši mladinci — Bernik (Jesenice), starejše mladinke — žuraj (Branik), mlajše mladinke — Gavzoda (Jesenice); veleslalom — starejši mladinci — Zavrl (Branik), mlajši mladinci — Bernik (Jesenice), starejše mladinke — žuraj (Branik), mlajše mladinke — Gavzoda (Jesenice), kombinacija — starejši mladinci: Straus (Jesenice), mlajši mladinci — Bernik (Jesenice), starejše mladinke — Kramar (Tržič), mlajše mladinke — Gavzoda (Jesenice).

Junak letošnjega državnega prvenstva je bil nedvomno mlajši mladinec Slavko Bernik z Jesenice, saj je pobral vse štiri naslove. Zelo uspešna pa je bila tudi Sonja Gavzoda (Jesenice), ki je v konkurenči mlajših mladičev osvojila tri naslove in bila torej najuspešnejša pri dekleh.

Tudi mladinsko državno prvenstvo je bilo v organizaciji jeseniških športnih delavcev. Tokrat je bila organizacija mnogo boljša kot na članskem prvenstvu. Vse proge so bile dobro pripravljene in tudi ostala organizacija tekmovanja je potekala brezhibno.

D. Humer

Šolarji na smučeh

Preteklo nedeljo je občinska zveza za telesno kulturo Jesenice v organizaciji smučarskega kluba Mojstrana priredila tekmovanje šolskih športnih društv v veleslalomu za prehodni pokal Joža Gregorčiča. Tekmovanje je sodilo tudi v okvir praznovanja 100-letnice Železarne Jesenice.

Skupno je nastopilo 298 tekmovalcev in tekmovalk.

Rezultati:

Tekmovalci roj. 1. 1955, 54 in 53: 1. Modrič — 42,4 — (SSD Kr. gora), 2. Franc Kovač — 42,8 — (SSD Žirovnica), 3. Zvone Spec — 43,1 — (SSD P. Voranc, Jesenice).

Kegljanje

Bela:
Preddvor
598:535

V nedeljo je bilo na dvosteznem avtomatskem kegljišču gostilne »Markune« na Zgornji Beli prijetelsko kegljaško srečanje v borbenih partijah med ekipo Bele in Preddvora. Zmagali so tekmovalci Bele z rezultatom 598 proti 535 podprtih keglev.

-jk

Z. Felc

Prvenstvo Gorenjske v smučarskih skokih za pionirje Naslova Burjaku in Brenkušu

V organizaciji Partizana iz Dupelj je bilo pretekelo nedeljo na 25-metrski skakalnici letošnje gorenjsko prvenstvo v smučarskih skokih za starejše in mlajše pionirje. Za naslov gorenjskega prvaka se je potegovalo kar 72 tekmovalcev z Jesenic, Žirov, Križ, Kranja, Ljubnega, Krope, Poljan, Podbrezij in Dupelj.

Pri mlajših pionirjih je zmagal Burjak iz Žirov, ki je za las premagal ostale številne tekmovalce. V tej kategoriji so pošeli največ uspeha mladi skakalci iz Žirov in Je-

senic. Republiški pionirski prvaki Boris Cuznar iz Žirovnic pa se je uvrstil torkrat na tretje mesto.

Pri starejših pionirjih so imeli največ uspeha tekmo-

valci kranjskega Triglava. S prejšnjo prednostjo je zmagal Marko Brenkuš pred klubskim kolegom Gorazdom Kokaljem.

Pokrovitelj tekmovanja je bila tovarna Elan iz Begunja. Zmagovalcem je predstavljen Elana tov. Miha Finžgar izročil skakalne smuči, pa tudi ostali najboljši tekmovalci so prejeli lična priznanja, prvih pet pa praktične nagrade.

Rezultati: starejši pionirji:

- 1. Marko Brenkuš (Triglav) 179,5 (20,5, 21), 2. Gorazd Kokalj (Triglav) 171,2 (21, 20), 3. Franc Žemlja (Jesenice) 163,7 (20,5, 20,5), 4. Zvone Prešeren (Jesenice) 167,7 (20,5, 20,5), 5. Niko Papler (Triglav) 164,1 (20,5, 19,5)
6. Branko Primožič (Žiril), 7. Drago Lombar (Kropa), 8. Darko Pogačar (Jesenice), 9. Riko Klemenčič (Križe), 10. Ivan Zupan (Jesenice) itd.

mlajši pionirji — 1. Anton Burjak (Alpina Žiril) 175,4 (20,5, 20), 2. Zvone Legat (Jesenice) 173,7 (20, 21), 3. Boris Cuznar (Jesenice) 172,2 (20,5, 20,5), 4. VIII Očko (Kropa) 164,6 (20,5, 19,5), 5. Drago Zakej (Žiril) 161,1 (20,5, 19,5), 6. Nejko Kuhar (Podbrezje), 7. Jaka Šubic (Počajne), 8. Bojan Klančnik (Triglav), 9. — 10. Luka Lešen (Jesenice), Zdravko Bogataj (Počajne) itd.

J. Kuhar

II. občinski turnir Kranja v namiznem tenisu

Prvo mesto za Beca in Zakojićevu

Na letošnjem prvenstvu Kranja v namiznem tenisu, ki je bilo v Voklu, je nastopilo v B razredu 32 tekmovalcev. Za prvenstvo se je prijavilo kar 64 tekmovalcev, vendar je nastopila le polovica prijavljenih. V B razredu je zmagal Bec iz tovarne Sava. Prijetno pa je presestil Mohor iz Vokla. V igri dvojic pa sta zmagala Rakovec in Čuk iz Dupelj, kar predstavlja veliko presestitev. Med pionirkami pa je zasluženo

zmagala Zakojićeva iz kranjskega Triglava.

Vrstni red: člani B razred:

1. Bec (Sava), 2. Antolič (Zabnica), 3.—4. Mohor (Voklo) in Zupan (Naklo) — dvojice: 1. Rakovec-Čuk (Dupelj) 2. Korenjak-Luter (Sava), pionirke — 1. Zakojić, 2. Novak (obe Triglav), 3. Tomšič, 4. Bajželj, 5. Lukancič (vse Kranj).

Na preglednem tekmovanju pionirk pa je bil vrstni red naslednji: 1. Zakojić, 2. Novak (obe Triglav), 3. Tomšič, 4. Bajželj, 5. Pišler (vse Kranj). P. Didlč

Premalo možnosti za trening

Kegljaška sekcijska SD Borec šteje okrog 30 članov — invalidov. Vendar pa člani dolgo časa niso imeli lastne ekipe, ki bi lahko nastopala na tekmovanjih, temveč so njeni člani tekmovali v drugih ekipah. Sedaj pa so uspeli. Vodja kegljaške sekcijske Jože Zagore je o tem povedal:

»Imeli lastno ekipo je bila že dolgo časa naša želja. Sedaj pa nam je to uspelo. To nam je omogočil upravni odbor KK Triglav, posebno pa sta se zavzela predsednik in tajnik. Za vse se jim najlepše zahvaljujemo.«

Imajo pa še en velik problem. Ob sobotah imajo sedaj čas, odrejen za trening, ker pa je ravno na ta dan mnogo tekmovanj na kegljišču, jih trening pogosto odpade, tako da ne vedo, kako se bodo pripravili za nastop na državnem prvenstvu. Zato bi radi videli, da bi 10 njihovih članov enkrat težko lahko brezplačno treniralo. Upravljane pa je, če jim bo uprava KK Triglav lahko ustregla!

Vsi člani sekcijske so zelo disciplinirani, redno trenirajo in se pripravljajo na tekmovanja in prijateljske dvojboje z eno samo željo: čim več trenirati. Mogoče pa bi se le dalo njihovi želji ugoditi?

V nedeljo, 23. 2. 1969, je bilo v Mojstrani občinsko prvenstvo v veleslalomu za osnovne šole. Udeležba je bila zelo velika, organizacija pa taka, da je nujno treba povedati nekaj besed.

Tekmovanje se je začelo z veliko zamudo, in sicer so vozili najprej mladinci, nato mladinke in potem še najmlajši. Proge so bile za najmlajše razrite in vrata tako slabo označena, da so gledalci v spodnjem delu usmerjali tekmovalce, pa so klub temu mnogi zgrešili prog. Kako je mogoče, da otroci — tekmovalci 8–10 let starosti dobijo za označitev vrat tako slabe zastavice, čeprav komaj znajo med njimi voziti, starejši pa lepo označeno progro z običajnimi zastavicami.

Najbolj začuden pa sem bil nad rezultati najmlajših pionirk, ki sem jih videl nekaj dni pozneje. Stal sem na najbolj preglednem mestu in opazoval

Kakšen namen ima tako tekmovanje?

tekmovanje. Ker precej tekmovalk poznam, sem začuden nad vrstnim redom, ker so na zgornjih mestih tekmovalke, ki so zgrešile zadnja oziroma predzadnja vrata. Nekaterе so plužile po celi strmini in rabilе samo za zadnji del proge več časa kot nekatere skoraj za vso prog. Nekaterim sem celo meril čas, vendar ga ne jemljam za veljavnega. Kljub temu pa je bila razlika takša, da je vrstni red nerealen. Pri pionirkah najdemo primer, da jih klub pravilni vožnji ni na rezultativni listi. To vedo tudi otroci — tekmovalci, ki sedaj začuden in razočaran komentirajo vrstni red.

Mislim, da je tako tekmovanje zelo slaba usluga razvoju alpskega športa v jeseniški občini, vsekakor pa ni spodbudna za naše najmlajše. Kakšen smisel še ima tako tekmovanje?

F. Legat

V. B.

Srečanje med Jugoslavijo in Avstrijo se je končalo z 2:1. — Foto: F. Perdan

Tretja zmaga naših hokejistov na svetovnem prvenstvu v Ljubljani

Avstrijci so bili trd oreh

Po blesteči zmagi Jugoslovjanov nad reprezentanco ZRN se zdi, kot da je Mičochovim varovancem pošla sapa. Resda so minuli pondeljek v borbi proti Avstrijem zaigrali precej bolje kar kar dan poprej, toda spremni severni sosedje bi jim vseeno skorajda prekrižali račune. Stara resnica, da favoritem ni lahko, je spet enkrat prisla do izraza. Rezultat 2:1 v korist plavih je povsem rešen odraz tistega, kar smo videli. Slabe podaje, razmeroma malo nevarnih strelov, le tu in tam kak bliskovit protinapad — to so glavne značilnosti tekme med Avstrijo in Jugoslavijo.

Skoraj polno dvorano Tivoli sta navduševala edinole Felc, ki je spet enkrat pokazal vse svoje sposobnosti in seveda Slavko Beravs, strelec obeh golov za našo reprezentanco. Akcije slednjega so bile nevarne vseskozi, saj je posiljal ploščice proti vratarju Schilcherju iz

malone nemogočih pozicij. Ne smemo pozabiti tudi braniške vrste, ki — vsaj po zadnjih dveh srečanjih — predstavlja boljši del moštva.

Tekmo so naši začeli dokaj hrabro, očitno odločeni praviti slab včas iz borbe proti Italijanom. Toda kljub nezadržnim Felčevim prodrom, kljub Janovim strelom od daleč, ploščica ni in ni hotela mimo avstrijskega vratarja. Šele malo pred koncem uvodne tretjine se je mlademu jugoslovanskemu napadu posrečilo zatreći nasprotnikovo mrežo. Beravs in Jug sta skoraj hkrati »vdrila« pred avstrijsko vrato. Slednji se je pravočasno odločil za podajo prvemu, ki je puck v naletu ujel in ga preusmeril med vratnice Schilcherjevega gola — 1:0.

V drugi tretjini je jugoslovansko moštvo izkoristilo prednost dveh igralcev. Sodnika sta namreč za dve minutki izključila Puschniga in

St. John. Tribune so se stresle od tisočerih vzlikov, od bučanja siren in zvoncev s katerimi je občinstvo boarlo svoje ljubljence.

Ves preostali čas sta moštvi izmenično napadali. Knez je ubranil nekaj zelo nevarnih strelov. Zlasti kritični so bili trenutki, ko je pred petorico Avstrijev naša vrata branila — poleg vratarja — le trojica plavih. Toda gole ni bilo. Pač pa so nasprotniki znižali rezultat kasneje, ko sta bili vrsti številno spet enakovredni. St. John je streljal, ploščica se je odbila od drsalk Boga Jana in zašla v mrežo.

25 sekund pred koncem srečanja so Avstrijci namesto vratarja poslali na led šestega igralca. Vendar jim, prav kot Italijanom dan poprej, rezultata ni več uspelo spremeniti. Jugoslavija je zmagala, pičlo sicer, a klubu vsemu zaslужeno.

I. G.

Po končni tekmi. — Foto: F. Perdan

Tvegan vesoljski poizkus

V ponedeljek ob 17. uri po jugoslovanskem času se je z izstrelšča na Cap Kennedyju (Florida) dvignila proti nebu orjaška, cigarli podobna raka Saturn-5, ki meri dobrih 120 metrov v dolžino. Trije ameriški astronauti, polkovnik letalstva James McDivitt, pilot David Scott in doktor aeronavtike ter aeronavtike Russell Schweickart, so poleteli v vesolje, kjer naj bi kročež po zemljini orbiti, opravili vrsto zapletenih manevrov, od katerih je odvisen uspeh ameriškega programa osvojitve Lune. Ceprav desetnove dni vesoljske ladje Apollo-9 ne bo tako spektakularen kot je bilo nedavno obkroženje Meseca, pa po nevarnostih, ki prežijo na posadko, skoraj ne zaostaja za njim.

Kakšne naloge torej čakajo trojico Američanov? Predvsem velja omeniti preizkus vozila, s katerim bosta — kadar predvidujejo — meseca julija dva astronauta pristala na Lunini površini. Mesečev modul ali Pajek, kot so ga spritočen oblik krstilli poznavalci, je spojen s tretjo stopnjo rakete Saturn. Vesoljci McDivitt in Schweickart naj bi skozi poseben prehod zlezla iz kabine Apollo v lunino vozilo, Scott pa bi potem moral s pomočjo specialnih raket oddvojiti ladjo od tretje stopnje, jo obrniti za 180 stopinj in se oddaljiti približno 176 kilometrov. Med tem bo Schweickart zapustil Mesečev modul in več ur ostal v vesolju. Treba je namreč preizkusiti novo obleko, namenjeno sprehodu po naravnem zemljini nem satelliitu.

Druga faza poleta, in to najbolj tveganja, bo približevanje ter spojitev. Če bi se tretja stopnja rakete Saturn zaradi kakršnega koli vzroka ne aktivirala, bi modul ne mogel »sjetiti« matične ladje. V tem primeru je vse odvisno od Scotta, ki se bo moral sam približati ter spojiti z mesečevim vozilom in tako rešiti svoja kolega. Modul namreč zaradi posebnih, brezplačnega prostora prilagojenih lastnosti ne more pristati na Zemlji. Ob letu skozi ozračje bi zgorel.

Vmes bodo vesoljci opravili še cel niz raznih operacij, vendar je julijski »pohod na Luno« odvisen predvsem od uspeha ali neuspeha prej omenjenih manevrov. Ali bo šlo vse po sreči? Stevilni ugledni strokovnjaki po svetu menijo, da NASA preveč hiti, da Lunarni modul ni dovolj preizkušen, saj je bil do slej v vesolju šele enkrat in še takrat brez posadke. Toda ameriški raketarji, opogum-

jeni spritoči veličastnega uspeha ladje Apollo-8, so optimisti.

Za letošnji maj ima NASA v načrtu izstrelitev kabine Apollo-10. Če ta bo zopet obkrožila Mesec, lunino vozilo z dvema članoma posadke na krovu pa se bo — na podlagi rezultatov sedanjega poleta — odlepilo od njega in se spustilo nekaj deset kilometrov nad površino Meseca.

Prva nagrada za študentko arhitekture

Gozdno gospodarstvo Bled je nedavno prek časopisa razpisalo javni natečaj za izdelavo zaščitnega znaka podjetja. Za natečaj je bilo izredno zanimanje, saj je 128 oseb iz vseh krajev Slovenije poslalo do določenega roka skupno 200 osnutkov.

V žiriji za ocenitev poslanih osnutkov so bili: ing. arch. Gregor Košak, ing. arch. Janez Furst in ing. Cveto Cuk.

Najboljši osnutek je delo Nevenke Holec iz Ljubljane, študentke arhitekture. Njej pripada nagrada 150.000 starih din.

Druga nagrada ni podeljena.

Tretjo (in drugo) nagrado delijo Vladimir Toš iz Maribora, Tič Tavčar prav tako iz Maribora in skupno Marjan Dev in Maja Zrnec iz Ljubljane. Ti trije avtorji si delijo 150.000 S din. J. V.

za
8. marec

PRAZNIK ŽENA

DARUJTE OSREČUJTE

IZBIRAJTE KUPUJTE

v vseh naših trgovinah

murka
LESCE